ANUL VI.-No. 21 şi 22
1 şi 15 Septemvrie 1930.

„Vom lovi deopotrivă în străinul parazitar şi în Românul necinstit şi înstrăinat!„

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine“
Apare la 1 şi 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

Preşedinţia L. A. N. C.: Comunicat.
I. C. Cătuneanu: De ce nu aplicaţi legea?
T. Brăileanu: Lupta împotriva partidelor politice.
Dr. V. Trifu: Ion I. C. Brătianu a murit asasinat?
In organul oficial al partidului averescan . . .
A. Berinde: Cum înţelege Guvernul Maniu libertatea.
In procesele pornite . . .
Zi de re'nviere pe Valea Bârgăului—Năsăud.
N. Popa: Beza e criminal?
In programul adunării generale a Astrei . . .
T. Br.: „Revoluţia“ din Bucovina.
Oamenii întregi încep a vorbi în felul „cuzist“.
Gh. Cârlan: Ce s'a întâmplat în 10 Iulie, la Suceava.
I. Delateişani: Mişcarea lui Hitler, din Germania.
Din ticăloşiile partidelor politice.
I. Curpen: M. S. Regele Carol al II-a.
Verax: Unilateralitatea jidovească.
L. A. N. C. în Târnava mică.
Revista „Viaţa Săceleană“.

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul ţării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. Lazar Isaicu.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
CLUJ, STRADA B O B N-rul 7

TIPOGRAFIA „A R D E A L U L“
STR. MEMORANDULUI Nr. 22.

© BCU CLUJ

ANUL VI. — Nr. 21 şi 22. Cluj, 1 şi 15 Septemvrie 1930

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine“

COMUNICAT

Hotărârile Marelui Consiliu al L. A. N. C. dela 3 August 1930

Pe baza convocării publicate în organul central „Apărarea Naţională“, dela 27 Iulie a. c., Marele Consiliu al L. A. N. C., întrunindu-se Duminecă 3 August 1930, la Iaşi, a luat următoarele hotărâri:

I. Aclamă cu profund respect suirea pe Tron a M. S. Regelui Carol al II-lea şi urează Majestăţii Sale o fericită şi glorioasă Domnie.

II. La încoronarea M. S. Regelui, L. A. N. C. va fi reprezentată prin o delegaţie compusă din Preşedintele Suprem prof. *A. C. Cuza,* împreună cu d-nii Prof. *Dr. N. C. Paulescu* (Bucureşti), General *G. Marcu* (Craiova), *I. Lecca* (Bacău), fost deputat, Prof. *I. C. Cătuneanu* (Cluj), Inginer *M. P. Florescu* (Neamţ) fost deputat, Doctor *H. Vasiliu* (Botoşani) fost deputat, Prof. *G. Cârlan* (Suceava) fost deputat, Prof. *I. David* (Huşi) avocat *M. Manea* (Roman) avocat, *V. Prelipceanu* (Fălticeni) avocat, *G. Dim. Miulescu* (Craiova), Colonel *G. Dragoescu* (R.-Vâlcea), *Al. Ţieranu* (Timişoara), şi mai mulţi delegaţi săteni membri ai L. A. N. C. din diferite regiuni ale ţării.

III. Asupra crizei generale, şi a remediilor ei, Marele Consiliu, după dezbateri amănunţite, se uneşte cu următoarea expunere a Preşedintelui Suprem:

Criza generală, economică, agricolă, industrială, financiară dar mai cu deosebire criza morală, în care se zbate naţia românească, îşi are originea în criza politică permanentă, a guvernării partidelor. Aşa fiind, nu partidele pot să remedieze criza generală, pe care ele au creiat-o. Această imposibilitate este iremediabilă. Ea rezultă din însuşi principiul vicios al constituirii partidelor şi al sistemului de guvernare de astăzi, bazat pe călcarea Constituţiei. Constituţia zice:

Art. 88. Regele numeşte şi revoacă miniştrii săi“.

In loc ca să-şi numească *miniştrii săi,* Regele, după uzul consacrat încredinţează această numire a şefilor de partid, cari ei îşi numesc *miniştrii lor,* dintre membrii partidului, cu cari formează guvernul. Guvernul de partid, astfel format, stăpân pe administraţia ţării, vine apoi şi impune corpului electoral, să aleagă pe alţi membrii ai partidului, ca „reprezentanţii ai naţiunei“, constituind Adunările legiuitoare, chemate să controleze guvernul. Aşadar, partidul guvernează, şi tot partidul se controlează pe sine. Iar Regelui i se interzice orice control, pe motivul că ei sunt „răspunzători“, în virtutea următorului text al Constituţiei:

„Art. 87. Regele este inviolabil. Miniştrii lui sunt răspunzători“.

Va să zică: nici controlul Adunărilor legiuitoare, nici controlul Regelui, nici răspundere faţă de nimeni.

Din cauza aceasta, guvernând fără control şi fără răspundere, partidele s'au transformat în societăţi de exploatare a Statului, în folosul partizanilor, şi-au dus naţia românească la criza generală de astăzi, pe care nu ele o pot remedia.

Remediul crizei generale stă numai în înlăturarea partidelor ca organe de guvernare, restabilind Constituţia.

Regele să-şi numească miniştri săi, direct, şi nu prin şefii de partid, care falşifică voinţa naţională şi administraţia ţării.

Prin această singură măsură, nu de călcare, ci de aplicare exactă a Constituţiei, totul reintră în ordine.

Miniştrii numiţi de Rege, guvernează cu răspundere, fiecare pentru administraţia sa.

Corpurile legiuitoare, de data aceasta liber alese, pentru că nimeni nu va avea putinţa şi interesul să violeze voinţa alegătorilor, în lipsa şefilor de partid stăpâni pe guverne, şi interesaţi să-şi aleagă partizanii — vor controla efectiv şi obiectiv guvernarea miniştrilor.

Regele, rămânând inviolabil, reîntră în rolul său constituţional, ca dupăce a numit miniştrii săi, să vadă când se impune să-i revoace, ţinând seamă de administraţia lor, şi de indicaţiile Corpurilor legiuitoare: fără ca votul acestora să poată răsturna miniştrii numiţi de Rege.

Administraţia va fi administraţie, demnă, cinstită şi harnică, de îndată ce va fi sustrasă înrâuririi partidelor.

Partidele, formând şcoli politice, rămân libere să-şi afirme ideile lor, ca organe de control şi de îndrumare a oricărei guvernări, fiind înlăturate numai ca organe de guvernare directă. Căci guvernarea, trebue să se facă nu după norme şi interese de partid, şi pentru satisfacerea partizanilor, ci după norme şi interese generale, pentru satisfacerea naţiunei întregi.

Insuşindu-şi în unanimitate această expunere a d-lui Prof. A. C. Cuza, Marele Consiliu a hotărât, ca D-sa să întocmească un *„Memoriu“,* care să cuprindă părerile L. A. N. C. asupra crizei generale şi a remediului ei, şi să ceară audienţă pentru a prezenta personal M. S. Regelui acest memoriu, în numele L. A. N. C.

IV. Faţă de alte organizaţiuni, din ultimul timp, cari ar părea că îşi propun rezolvarea aceloraşi

© BCU CLUJ

probleme, pentru rezolvirea cărora pe cale legală L. A. N. C. s'a constituit la 4 Martie 1923, Marele Consiliu hotărăşte:

L. A. N. C. este solidară cu toţi acei care luptă pentru rezolvirea problemei jidoveşti, prin eliminarea Jidanilor. Dar ea nu poate avea răspunderea decât a faptelor proprii, şi ale acelora cari aparţinând organizaţiei sale, se conformează doctrinei, programului şi sistemului politic al L. A. N. C., astfel precum au fost expuse în „Călăuza Bunilor Români". (Ed. III Iaşi 1927).

V. Conducătorilor Presei L. A. N. C., Marele Consiliu le trimete expresia recunoştinţei sale pentru opera lor aşa de însemnată de trezire a conştiinţei naţionale româneşti, la care lucrează cu atâtea sacrificii. Marele Consiliu apelează la toţi membrii L. A. N. C. să organizeze susţinerea presei şi a publicaţiilor ei, prin răspândirea lor obligatorie.

Ziarele locale vor apărea cași acum fiind recunoscute ca având o mare utilitate de propagandă în regiunile lor. Dar sunt trei publicaţii periodice de utilitate mai generală cari merită o solicitudine deosebită: *„Apărarea Naţională"* (Iaşi), ca organ central al L. A. N. C., dătător al directivei sale oficiale şi în care se publică toate Comunicatele; *„Înfrăţirea Românească"* (Cluj), ca revistă în care pot apărea publicaţii mai numeroase şi mai întinse, şi *„Buletinul anti-judeo-masonic"*, care nu este organ al L. A. N. C., dar contribue la luminarea, dintr'un punct de vedere special, a problemei de care ea se ocupă. Aceste trei publicaţii, cu caracter mai general cer să fie susţinute cu orice sacrificii din partea tuturor membrilor L. A. N. C., răspândindu-le pe cât mai mult.

„Apărarea Naţională" (Iaşi), ar fi util să apară în Bucureşti, dacă i s'ar putea garanta apariţia. Problema aceasta este dată în studiul d-lui *Dr. V. Trifu*, care va refera Preşedintelui Suprem.

VI. „Francmasoneria", Marele Consiliu o consideră ca o periculoasă uneltire jidănească, la care participă, inconştient şi unii buni Români, şi alţii ademeniţi de momeala foloaselor materiale ce le-ar putea obţine în calitate de „francmasoni".

Devenind astfel instrumente oarbe în mâinile Jidanilor, ei compromit interesele naţiei româneşti. Pentru a preveni aceste urmări, apelând la conştiinţa de buni Români a tuturor, Marele Consiliu hotăreşte: 1) „Francmasoneria" rămâne în studiul L. A. N. C. 2) „Francmasonii naţionali", cum pretind a fi, în deosebire de alţii, să facă dovada cu fapte, a naţionalismului lor, în lupta contra Jidanilor. 3) In orice caz, L. A. N. C. nu admite intrarea preoţilor şi militarilor în „Francmasonerie", şi cere în caz contrar să fie scoşi din biserică şi din armată. Publicaţiile L. A. N. C. vor lămuri, cu dovezi, motivele acestor hotărâri.

VII. Un biurou permanent de informaţii, se va forma în Bucureşti, la sediul „Tineretului L. A. N. C.", având aşezarea provizorie 9 bis Bulevardul Lascar Catargi, la adresa d-lui Dr. V. Trifu, cu scopul informaţiei exacte a organizaţiilor şi a ziarelor în interesul mişcării.

VIII. Intruniri publice, locale se vor ţinea cât mai des. Intruniri publice regionale se vor organiza treptat, începând cu congresul dela *Bălţi* în ziua de 28 August. O mare adunare se va convoca la Iaşi. In cazul când întrunirile ar fi împiedecate, propaganda se va face pe cât mai intens prin scris, şi dela om la om. Preşedinţii L. A. N. C., sunt răspunzători de activarea propagandei, prin orice mijloace, aceasta fiind misiunea lor cea mai de căpetenie.

IX. La alegerile viitoare, L. A. N. C. va pune candidaturi în toate judeţele ţării. Preşedinţii judeţelor organizate, vor activa organizarea judeţelor vecine, neorganizate, pentru cari li se vor da delegaţii speciale.

*

Aducând la cunoştinţa tuturor membrilor L. A. N. C. aceste hotărâri ale Marelui Consiliu dela 3 August, le punem în vedere răspunderea pe care o au, faţă de ţară şi neam, în aceste momente de criză generală.

Inalta prevedere a L. A. N. C. de a fi refuzat să fie partid, şi de a fi combătut ca cea dintâiu, statornic, sistemul vicios al partidelor, apare astăzi în toată strălucirea. Partidele se prăbuşesc. O revoltă unanimă, legitimă, cere ca partidele să fie înlăturate numaidecât, dupăce toată lumea vede că guvernării lor se datoreşte sărăcia obştească, dezorganizarea morală a naţiei, şi copleşirea ei de Jidanii paraziţi cari au ajuns, prin partide, stăpâni pe politica ţării. Regimul partidelor este dar definitiv perimat, şi aşteaptă numai să fie înlocuit pe cât mai curând, cu o nouă guvernare care să dea satisfacţie nevoilor de existenţă a naţiei româneşti.

Aici, doctrina şi Programul L. A. N. C., se impun în conştiinţa mulţimii, ca singura salvare, după cum o dovedeşte strigătul popular, tot mai hotărît: *să vină cuziştii!*

L. A. N. C. este astăzi o speranţă. Ea poate fi mâine o garanţie a ordinei.

Evenimentele se precipită. Fiecare să-şi facă datoria.

Preşedintele Suprem al L. A. N. C.

A. C. CUZA
deputat de Roman.

De ce nu aplicaţi legea?

După cele petrecute în Maramureş şi Bucovina, ziarele cu simţ românesc sunt pline de informaţii privitoare la camăta revoltătoare ce se practică în regiunile de mai sus. Bine înţeles, beneficiarii sistemului de a despoia pe ţăranii români până la desperare sunt aceia pe care îi indică anchetele recente, plângerile celor jefuiţi prin poliţe, constatările nedesmințite ale experienţii administrative şi învăţămintele istoriei din toate timpurile şi din toate ţările: sunt în primul rând şi în enorma lor majoritate *Jidanii*.

Nu contestă nici un om de bună credinţă acest adevăr; dar foarte puţini au curajul civic, de a numi pe faţă, cu numele lor adevărat, pe autori.

Foarte mulţi se întreabă: ce-i de făcut? Cum să combatem flagelul cametii care a scos pe Românii din Maramureş, din vetrele lor părinteşti, care face pe Bucovinenii noştri să-şi ia lumea în cap?

In afară de complexul de măsuri, cari pot distruge dependenţa economică a ţăranului român, de cămătarul satelor, măsuri cari cer timp şi capital: în primul rând cooperativele, răspunsul urgent la întrebarea ce se pune imediat sub presiunea nevoilor actuale, e simplu şi aplicarea soluţiei tot aşa de simplă, pentru un guvern de oameni întregi, adică oameni neaserviţi intereselor streine şi neprecupeţiţi de căpătuirea partizanilor.

© BCU CLUJ

Această integritate de caracter formează condiția, ce tocmai lipsește actualilor guvernanți și deci zădărnicește soluția simplă și dreaptă din răspunsul așteptat.

Răspunsul: în actuala criză acută din Bucovina și Maramureș cămătăria se combate imediat și efectiv *prin lege*. Care lege? Răspund: legile cari stau încă în vigoare din timpul regimului maghiar și austriac, în teritoriile alipite, cari legi nefiind abrogate își păstrează actualmente întreaga lor valabilitate.

Nimeni nu poate afirma că prin întemeierea României întregite s'ar fi distrus continuitatea de drept în Ardeal și Bucovina în acele materii, cari nu au fost regulamentate prin legi ale regimului românesc. Acolo unde nu a intervenit legiuitorul român, nici printr'o inovație legislativă, nici printr'o abrogare expresă, este firesc, în virtutea principiului de continuitate, care asigură ordinea juridică, să urmeze a se aplica dispozițiile legilor de drept privat și penal dinainte de Unirea dela 1918.

In materie de camătă atât legea ungară cât și cea austriacă conțin dispoziții precise, pe care le aducem la cunoștința cetitorilor noștri.

I. Legea ungară XXV din 1883 „despre cămătărie și afaceri de credit vătămătoare" cuprinde următoarea dispoziție în § 1.:

„Comite delictul uzurii (camăta) și se pedepsește cu închisoare dela o lună până la 6 luni, precum și cu amendă dela 100 până la 2000 fiorini (aur), acela care folosindu-se de strâmtoarea, ușurința ori lipsa de experiență a altuia îl creditează ori îi dă amânare de plată în condiții cari, prin foloasele materiale exagerate consimțite lui sau unui terțiu, sunt de natură a provoca sau a potența ruina debitorului sau garantului; ori dacă aceste foloase, după împrejurările cazului sunt atât de mari încât stau într'o disproporție vădită cu prestațiunea creditorului.

In afară de pedeapsa de mai sus se poate pronunța și pierderea funcțiunii publice și suspendarea exercițiului drepturilor politice".

§ 2. *„Se pedepsește până la 2 ani închisoare și 4000 fiorini (aur) precum și cu pierderea funcțiunii și suspendarea exercițiului drepturilor politice acela care, spre a masca cămătăria, obține prealabil o sentință sau o transacție judecătorească, ori își asigură foloasele materiale ale cămătăriei prin afaceri fictive, ori prin polițe, ori își stipulează împlinirea obligațiilor rezultând din cămătărie prin cuvântul de onoare, jurământ ori alte asemenea confirmări din partea debitorului.*

Tot așa va fi pedepsit (Al. 1) acela care se ocupă în mod profesional cu afaceri de cămătărie, ori acela care a fost pedepsit pentru cămătărie fără să fi trecut 10 ani dela ultima pedeapsă.

Condamnatul, dacă nu aparține comunei unde săvârșește cămătăria, se poate expulza din comună; iar streinul se poate expulza din țară".

§ 3: pedepsește pe cesionar.

§ 5: prevede urmărirea cămătarului cu efect retroactiv, afară de cazul sentinței și transacției judecătorești.

§ 9: dă drept de acțiune penală și civilă părții vătămate, soțului, rudelor, ascendente și descendente, tutorelui și curatorului. Partea vătămată deschizând procesul, ce nu se mai poate închide prin bună învoială, trebuie să fie asistată de procuror.

§ 10: conține următoarea dispoziție:

„Dacă într'unele comune ori regiuni se manifestă sărăcirea generală și sunt indicii că este cauzată prin uzură, ori alte semne ar arăta că s'a întins cămătăria, atunci autoritățile administrative sunt datoare a cerceta situația și a face propuneri Ministerului de Justiție, care în baza acelor propuneri poate ordona urmărirea din oficiu a cămătăriei".

Sub regimul maghiar s'a ordonat urmărirea din oficiu a cămătarilor din Maramureș, după cererea comisarului guvernului *Eduard Egen*, pe care Jidanii cămătari s'au răzbunat împușcându-l pe ferastră, în propria-i locuință, între anii 1890—1900.

Legea maghiară prevede competința Tribunalului în procesele de cămătărie, independent de sumă.

§ 17: statuează o contravenție *sui generis* și o pedepsește până la 2 luni închisoare și 300 fiorini (aur) amendă, în caz când cineva își asigură pretenția, de altfel legitimă, prin obținerea cuvântului de onoare, jurământului ori promisiunii în forme analoge din partea minorului sau a unei persoane, care călcându-și cuvântul își perde funcția.

II. Regimul austriac, în contra cametei, are la bază două legi: cea din 19 Iulie 1877 (vezi Reichsgesetzblatt Anul 1877, No. 66), și cea din 28 Maiu 1881, care deși mai puțin aspră decât cea dintâiu, prevede aplicarea mai departe a legii din 1877 la transacțiile încheiate înainte de întrarea în vigoare a legii din 1881, și anume: în *Galiția și Bucovina*, unde era de notoritate publică faptul, că Jidanii cămătari ruinează populația creștină țărănească. (Vezi *Finger*. Ost. Strefrecht, Tom. I, pag. 224).

Legiuitorul din 1877, spre a lovi mai strașnic delictul de camătă, acordă judecătorului dreptul să-l urmărească din oficiu; iar în ce privește dovedirea faptului de camătă, legiuitorul părăsește sistemul regulelor legale în ce privește probele (gesetzliche Beweisregeln), lăsând judecătorului libertatea de a-și face convingerea oricum (Sistem der freien Beweiswürdigung).

Regimul austriac nu se dosebește în fond, de cel maghiar, căruia i-a servit de model; își păstrează întreaga lui valabilitate și astăzi în Bucovina, gâtuită de cămătarii jidani.

Iată, domnilor guvernanți, și în special Domnule Ministru al Justiției, texte de legi, cari nu și-au pierdut valabilitatea lor prin faptul întregirii neamului și nici ulterior nu au fost expres abrogate. Le aveți la îndemână, formulate precis în urma unei lungi experiențe câștigate nu numai în Ungaria și Austria antebelică, dar și în Germania, care în aceiași termeni, aproape identici, a luat măsuri contra cametei încă din 1880, prin paragrafele 302 *a*, 302 *b*, 302 *c*, 302 *d* și 302 *e* din codul penal, și prin paragraful 138 din codul civil dela 1900, în care paragraf raportul juridic, vițiat prin camătă, este nul, ca fiind încheiat contra bunelor moravuri.

Dacă le aveți la îndemână, de ce nu le aplicați, Domnule Ministru al Justiției, din guvernul național-țărănist Maniu-Mihalache? Unde vă este grija de națiunea, ce se sbate în ghiarele cămătăriei jidovești? de acea națiune pe care ați zăpăcit-o cu făgăduințe în opoziție și acum o lăsați pradă vampirilor [1]).

[1]) Pentru aceia cari găsesc expresia exagerată, reproduc următorul fragment din articolul întitulat *„Cerem guvernului"*, apărut în ziarul *Universul* din 8 August1930, semnat de cunoscutul ziarist, *onest*, spre deosebire de unii gazetari cari din scrisul lor fac averi prin sperțuri și șantaje, *național-ist*, spre deosebire de secăturile cosmopolite puse în slujba finan-

© BCU CLUJ

Cum? Un guvern, ce se intitulează național-țărănist, să nu aibă nici atâta suflet față de lumea noastră dela țară, care face puterea nației, să nu aibă nici atâta simț de omenie și dreptate cât au avut asupritorii neamului românesc, Ungurii și Austriacii, prin textele de

---

ței jidovești, *de o necontestată autoritate morală și superioritate profesională: Dl. Constantin Bacalbașa.*

Iată în ce termeni scrie dsa despre despoierea de către Jidani a țăranilor cari vin la târg în orașul Suceava:

„Situația e prea gravă pentru ca cunoscuta mușama să mai poată acoperi infamia. E spăimântătoare exploatarea. Să știe țara dela un capăt până la celălt, să afle țărănimea din întregul regat al României Mari, că sub un guvern al partidului național-țărănesc, a fost cu putință ca țărănimea săracă să fie desbrăcată de cojoace, ziua în amiaza mare și lăsată despoiată, să îngrașe pe tâlharii protejați de administrație. Să afle țara! Strigăm acest cuvânt al sufletului revoltat".

legi, mai sus citate și aplicate în timpul domniei lor?

Oare credeți, domnilor miniștri, cari vă întruniți zadarnic în consilii spre a discuta situația din Bucovina și Maramureș, că opinia publică românească nu se întreabă: pentru ce atâta vitregie față de lumea noastră dela țară? pentruce pe bieții țărani îi oropsiți sistematic și pe cămătarii Jidani îi acoperiți și îi ocrotiți?

Românul, cu simțul lui cumpănit și ascuțit, v'a judecat și cunoaște precis motivul pentru care nu-i veniți în ajutor, în lupta lui pe viață și pe moarte cu cămătăria jidovească.

El vă știe, că nu mai aveți autoritatea morală să luați măsuri contra Jidanilor, pentrucă paianjenul iudaic V'a prins ca pe muște în plasa intereselor lui.

Spre a sfâșia pânza morții, întinsă de Jidani și politicianii jidoviți asupra trupului nenorocitei noastre nații, se cer alți oameni decât aceia cari ne-au guvernat în ultimii zece ani.

I. C. CĂTUNEANU.

Lupta împotriva partidelor politice.

Un lucru e cert: regimul partidelor politice a ajuns la un punct mort. Problema care interesează și preocupă toată lumea este: ce punem în locul partidelor politice?

In ziare găsim cele mai diferite păreri: Unii susțin că, numai partidele politice pot guverna, alții iarăși pledează pentru dictatură și nu lipsesc nici cei ce ar vrea să găsească o cale mijlocie, susținând că un guvern de concentrare ar fi singura soluțiune potrivită.

Noi zicem: *toți au dreptate din punctul lor de vedere*. Căci pentru oamenii politici practici (fie adevărați oameni politici sau politiciani, ziariști, sau simpli alegători) rezolvirea „cea mai bună" a problemei e aceea care le aduce lor (sau „clasei" lor) cel mai mare folos. Acești oameni nu năzuiesc să dea o soluțiune teoretică (obiectivă) a problemei. Ei stau în luptă și își apără interesele lor (personale, familiare, de clasă, de partid, de rasă etc.). Se'nțelege că ei nu neglijează a susține că „formula" lor e, și din punct de vedere teoretic, cea mai bună. Argumentele „științifice" servesc pentru a înlesni adoptarea formulei de către marea mulțime, care, astăzi, *crede* în știință, fără a putea deosebi însă adevărata știință de șarlatanerile politicianiste demagogice.

Termenii de „democrație", „libertate", „egalitate", combinați cu „vot universal", „parlamentarism", „liberalism" etc. servesc pentru a încurca mințile cetățenilor și a-i face să meargă pe drumul dorit de demagogi. Când se spune că o atitudine e antidemocratică, oligarhică, reacționară, această atitudine devine odioasă.

Așa operează în mod sistematic presa jidovească. Antisemitismul e reacționar, mediavale etc., iar comunismul e democratic, modern etc. Un ziar jidovesc scrie că antisemitismul e un fenomen din anul 1400, iar comunismul, din 1930. In acest fel politicianii cumpărați de banul jidovesc se mândresc că sunt civilizați și moderni și democrați, vânzându-și țara și neamul, arestând pe antisemiți (adică pe Românii ce-și apără țara împotriva comunismului jidovesc) și apărând pe comuniști.

In cele ce urmează nu vom da formule de acțiune, nu vom pleda pentru desființarea partidelor și intronarea dictaturii, nu vom lăuda nici democrația, nici oligarhia, nici tirania, ci vom arăta cari măsuri ar putea restabili echilibrul comunității reprezentată prin Statul român. Vom căuta deci rezolvirea pur teoretică (obiectivă) a problemei care agită spiritele în momentele de față.

Presupunem că cetitorii cunosc istoria română și mai ales luptele între partidul conservator și cel liberal din secolul trecut. Fixăm rezultatul: partidul liberal a ieșit învingător pe toate liniile. A desființat marea proprietate, a redus prerogativele monarhice la un minim, și-a aservit armata prin numirea de oameni devotați partidului în posturile conducătoare, și-a format o birocrație devotată partidului, a liberalizat biserica, magistratura, școala — în sfârșit a prefăcut Statul într'o vastă întreprindere comercială și bancară. Parlamentul deveni un consiliu de administrație al acestei intreprinderi, iar „casa" Brătianu conducea această întreprindere. Această „casă" deveni atât de puternică încât după moartea Regelui Ferdinand, Ion Brătianu se putea considera stăpân absolut al Statului Român. Nu mai există în Stat nicio Putere care să se fi putut opune voinței șefului partidului liberal.

Moartea lui Ion Brătianu răsturnă toată ordinea politică. Național-țărăniștii, având și ei un șef ambițios și dornic de dominațiune absolută, începuseră acuma pe vremea lui I. Brătianu să pregătească revoluția. Din toate colțurile țării începuseră să se miște „revoluționarii": socialiștii, comuniștii, Maghiarii, Rutenii, Bulgarii și, în fruntea tuturora, hidra jidovească internațională începu să zbiere și să atâțe poftele tuturor dușmanilor țării. După moartea lui Ion Brătianu, revoluția fu pregătită la lumina zilei. Alianțe strânse cu minoritarii, socialiștii și finanța jidovească, au fost încheiate, iar țăranilor li se promitea raiul pe pământ dacă vor da la cap liberalilor. Regența era prea-slabă pentru a pune capăt acestor uneltiri, iar liberalii rămași fără șef și dezbinați între ei, s'au retras, dând țara pe mâna demagogilor. Ce s'a întâmplat se știe și se poate spune în puține cuvinte: Țara a fost scoasă la licitație. S'au făcut împrumuturi peste împrumuturi pentru a hrăni hoardele flămânde, cari puseră stăpânire pe țară, și impozitele au crescut neîntrerupt pentru a „echilibra" bugetul, adică pentru a plăti luxul noilor stăpâni. In doi ani de zile cetățenii

© BCU CLUJ

pe deplina lămuriți asupra „democrației" național-țărăniștilor, și în lipsa a ceva mai bun, simpatiile se îndreaptă iarăși către liberali.

Aceștia, profitând de dragostea neașteptată a mulțimii, începură să pregătească ei „revoluția". Deastădată ei erau hotărîți să facă un „*sfârșit*", adică să înlăture Regența și să facă „republică". Ce mai gospodărie avea să fie în republica dlui Vintilă Brătianu!!

Avea să înceapă iarăș hora mare liberală, dela un capăt la altul al țării și noui biruri ar fi trebuit stoarse pentru a-i despăgubi pe bieții liberali de lunga opoziție în care le mai secaseră veniturile.

Dar în toiul luptei de răsturnare a guvernului național-țărănist și de anarhizare completă a țării (căci voinicii ambelor tabere aveau să între în acțiune și directorii regionali aveau să-și schimbe condeiul cu spada, pentru a-i doborî pe șefii regionali liberali), în toiul „revoluției" liberale deci, se ivi o nouă putere care puse dintr'odată capăt hărmălaiei politicianiste.

Se ivi *REGELE!*

Stupefacția liberalilor a fost clasică. Au rămas cu gura căscată, uluiți, zdrobiți, înmărmuriți. Apoi se desmorțiră și trecură într'un fel de nebuneală: începură să bâlbâie și să scuipe venin și abia după câteva zile își veniră în fire. Ca omul care se trezește din leșin ei înțeleseră încetul cu încetul realitatea. Național-țărăniștii, năuciți și ei în primul moment, se orientară mai repede, căci lovitura care-i doborî pe liberali, trecu pe lângă ei, și numai presiunea aerului îi clătină și pe național-țărăniști. Erau unii cari credeau că măciuca se va ridica din nou și va cădea și pe capul național-țărăniștilor.

Și mai sunt încă oameni cari au credința că această clipă nu e departe. Aceștia sunt aderenții formulei: *Jos partidele politice Regele să guverneze!*"

Și eu sunt împotriva regimului partidelor politice; deoarece acest regim e tiranic, anarhic, imoral. N'a existat și nu există oligarhie mai odioasă, mai stupidă și mai primejdioasă pentru națiie, decât oligarhia comitetelor executive ale partidelor politice. Nepotismul cel mai feroce, corupția cea mai grețoasă, demagogia cea mai sălbatecă, minciuna, intriga — în sfârșit toate viciile politice se nasc și se cultivă în aceste comitete executive, pepeniere de șarlatani politici. Zic *politici;* căci în familie, în viața de toate zilele, la restaurant, la strand, în biblioteci sau la plug, acești oameni pot fi oameni cumsecade. Dar cum trec pragul clubului politic ei se prefac în oameni fără scrupule: iau sperțuri, comisioane, pun la cale distrugerea materială și morală a adversarilor politici și se comportă ca niște nebuni cari au scăpat din balamuc.

Și atunci: cum să lași țara pe mâna acestor cuiburi de șarlatani! Țara trebuie să aibă un stăpân care să poată înfrâna poftele politicianilor, care să stabilească o ierarhie a valorilor întemeiată pe meritul personal și nu pe înrudirea cu șefii de partide! Trebuie să existe un arbitru imparțial care să împiedece ca luptele de partid să degenereze în încăerări și în războiu civil.

Deci Regele a sosit la vreme pentru a pune capăt anarhiei în Țara noastră.

Noi nu putem ști în ce direcție și cu ce rezultat se va desfășora acțiunea Sa. Aci în provincie ne lipsesc toate elementele pentru a face preziceri și pentru a calcula șansele unei acțiuni politice. Dar noi putem formula ipoteze și în temeiul lor, putem expune posibilitățile în limitele cărora se pot produce evenimentele.

In ipoteza că Majestatea Sa Regele vrea să pună capăt *guvernării* partidelor politice, deci să pună stavilă anarhiei administrative și exploatării nemiloase a Țării prin bandele politicianilor, El trebue să opună *puterii reale* a partidelor, altă *putere reală.*

Această putere reală există în parte, în parte trebue creată.

Partea care există este armata, adică națiunea sub arme, care a jurat credință și ascultare necondiționată Regelui și e gata și în stare să acționeze oricând la ordinul Majestății Sale. Deci: *armata trebue scoasă cu desăvârșire de sub influența șefilor de partide.*

Al doilea factor hotărîtor este aparatul administrativ, corpul funcționarilor administrativi. *Și acești funcționari trebuesc sustrași cu desăvârșire înrâuririi partidelor politice.* Ei trebuie să fie puși în atârnare nemijlocită de *Guvernul Majestății Sale.* Țara trebue să aibă prefecți, subprefecți etc., ai Regelui, și nu prefecți liberali, național, țărăniști etc.

Din acest corp de funcționari administrativi Majestatea Sa Regele își va alege guvernul, care să facă administrație, rațională, obiectivă, nepărtinitoare.

Având la dispoziție acești doi factori, Regele nu numai că poate, dar va trebui să mențină parlamentul ca instituție de *control administrativ* și *de legislație.* In limitele acestor două atribuțiuni parlamentul să se bucure de toată libertatea și politicianii și demagogii să-și exerciteze meseria în voie: să controleze cheltuielile și veniturile, dar să-și coase buzunarele proprii!! Partidele politice vor avea deci un rol foarte frumos și nobil: să apere interesele diferitelor clase sociale, profesiuni, rasse (mai ales ale rasei jidovești) împotriva abuzurilor administrative; ele vor putea influența asupra legislației pentru a asigura progresul și ordinea în toate domeniile de activitate. Politicianii vor putea face democrație, umanitarism, filozofie și astrologie: *dar nu vor putea fura.* Și această neputință a lor ar însemna un mare progres pentru Țară.

Și pentru a se evita conflicte între Rege și parlament, trebuește restabilită independența *puterii judecătorești*, independența *materială* și *morală.*

Nu intrăm în detalii, căci exemplele istorice și actuale despre echilibrarea și separațiunea puterilor în Stat sunt numeroase și cunoscute.

Ceea ce vrem să stabilim este: că pe vremea Regenței *dictatura* ar fi fost singura soluție posibilă a crizei de anarhie. Nici Ion Brătianu, nici Iuliu Maniu, nici alții n'au avut și n'au stofă de dictatori în ei. Anarhia părea inevitabilă. *Regele* n'are nevoie de dictatură și un rege nici nu poate fi dictator ci el ar putea numi un dictator (de bună voie sau nevoit de împrejurări ca în Italia). Dar aceasta ar fi o măsură extremă. Situația dela noi nu reclamă încă o astfel de măsură. Niciun partid nu e destul de puternic ca să impună Regelui numirea unui dictator, și a *numi* un dictator, ar însemna a creia o putere care poate deveni primejdioasă regalității. A reveni la sistemul rotațiunii ca pe vremea Regelui Carol I, ar fi iarăș să oscilezi între doi sau mai mulți ambițioși, cari — pe lângă zădărnicirea unei administrații raționale — s'ar putea uni împotriva Regelui, sau unul din ei ar dobândi un ascendent primejdios pentru puterea regală.

Dacă pe vremea lui Locke și Montesquieu se punea problema îngrădirii puterii regelui și lărgirea puterii parlamentului, astăzi

© BCU CLUJ

problema este de a îngrădi puterea parlamentului şi sfera de acţiune a partidelor politice în folosul puterii regale.

In ţările continentale nu s'a ajuns la o echilibrare stabilă a „puterilor". Mai ales războiul mondial a făcut ca oscilaţiile să devină atât de vehemente încât dela „tiranii" de dreapta Statele au trecut la tiranii de stânga sau viceversa.

Şi noi mergeam repede spre o tiranie de stânga, dacă n'ar fi intervenit restaurarea monarhică.

In momentele de faţă sunt date condiţiunile pentru instituirea unei monarhii constituţionale: adevărate şi durabile.

Infăptuirea ei depinde de condiţiunile *reale, concrete,* cari pot confirma, dar pot şi infirma ipoteza noastră.

TRAIAN BRĂILEANU
profesor la Universitatea din Cernăuţi.

Ion I. C. Brătianu a murit asasinat? [1])

La moartea năpraznică a lui Ion I. C. Brătianu, s'a vorbit de o boală foarte ciudată şi nouă, pe care numai el ar fi avut-o, cu sufocare, otrăvirea sângelui, distrugerea rinichilor etc.

Lumea, surprinsă, ar fi voit să se dumirească, să afle adevărul limpede...

Ziarele jidăneşti şi cele francmasonice (adică inspirate tot de Jidani) începură să urle că Brătianu a fost operat greşit, iar ziarele jidoveşti din străinătate precizară, chiar, că d. Prof. Dr. Angelescu a făcut operaţia tremurând, că i-a picat pe jos cuţitul, că a infectat rana, etc.

Fapt iarăş ciudat: Prof. Angelescu nici nu încercase măcar să opereze pe Brătianu, care a fost operat de alţi chirurgi, cu toată măestria. Totuşi prof. Angelescu nu a tras la răspundere pe acuzatorii săi, căci tocmai atunci domnia-sa, printr'o coincidenţă ciudată, s'a pomenit cu averea ameninţată de şmecheriile Jidanilor, cari l-au şi păgubit cu zeci de milioane...

S'a făcut linişte, nu s'a mai vorbit de boala lui Ion Brătianu, dar s'a pornit în gazete şi cafenele o gălăgie asurzitoare împotriva d-lui Vintilă Brătianu, ca şi cum era nevoie de a abate mintea oamenilor dela moartea lui Ion Brătianu.

D. Vintilă Brătianu, fără nici un motiv apreciabil a părăsit guvernul...

La aceste ciudăţenii, se mai adăogară inexplicabilele înscrieri de liberali, în Lojile francmasonice, şi o violentă campanie liberală în folosul Jidanilor şi în contra cuziştilor.

Mai puturăm constata ciudata plecare din Parlament a liberalilor, ca să lase frâu liber naţional-ţărăniştilor, cari deteră ţara, de mâini şi de picioare, plocon Jidănimii.

Toate aceste ciudăţenii ni se par lămurite de un scriitor francez...

Eugène Delahaye, *într'o carte foarte interesantă:* Un reportaj în Lojile francmasonice, *scrie la pagina 266, rânduri cari dau de gândit: din ele reese că* Ion I. C. Brătianu fusese condamnat de lojile masonice, *că omul de Stat român care se împotrivise în 1919, faimoaselor deciziuni ale Jidovimii universale,* a fost asasinat, otrăvit de francmasoni, *şi că despre moartea lui, se vorbea la Paris cu câteva zile înainte de aşa zisa lui îmbolnăvire.*

Dacă reflectăm niţeluş, constatăm că:

1. Boala lui Brătianu, aşa cum s'a ivit, cum a decurs şi cum s'a sfârşit, nu există descrisă prin nici una din boalele infecţioase, de care ne vorbesc tratatele medicale...

Ar trebui să presupunem că Dumnezeu a hărăzit o boală specială numai pentru Brătianu... fapt greu de admis.

2. In toate tratatele medicale se găsesc, în schimb, descrise otrăviri, cari învenineză sângele, distrug rinichii, producând în acelaş timp un edem, o umflare bruscă a laringelui, o sufocare.

Când această sufocare se datoreşte unei afecţiuni care nu atinge rinichiul, se poate deschide repede beregata şi bolnavul scapă cu viaţă, dar când sufocarea e însoţită de otrăvirea sângelui şi arderea prin otravă a rinichilor, operaţia e zadarnică, oricât de bine ar fi făcută.

3. Brătianu a avut toate semnele unei otrăviri a sângelui.

Brătianu a avut toate semnele unei distrugeri brutale, prin otravă, a rinichilor.

Brătianu a avut un edem al glotei pentru care operaţia perfect executată, a fost zadarnică.

Prin urmare, avem tot dreptul să credem, — şi nimic şi nimeni nu ne poate dovedi contrariul, — că moartea lui Brătianu se datoreşte nu unei boale microbiene, ci unei intoxicaţii prin otravă.

4. Brătianu nu poate fi acuzat că s'a sinucis, dar purtarea lui în ultimile luni ale vieţii, ne face să credem că el avea presimţirea unei primejdii care-l ameninţa. Poate că a fost chiar prevenit.

Asociaţiile criminale ale francmasonilor, deşi secrete, obişnuiesc să ameninţe pe duşmanii lor.

Avem tot dreptul să credem că Brătianu a putut fi întâiu ameninţat şi apoi otrăvit de asasinii a căror procedare este caracteristic francmasonică.

In plus:

După moartea lui Brătianu, liberalii de seamă (I. G. Duca, C. Argetoianu, *gen.* Moşoiu, *Dr.* Angelescu, George Brătianu *şi alţii) au năvălit în lojile francmasonice, unde au depus jurăminte secrete faţă de ucigaşii evidenţi ai lui Ion Brătianu.*

Cine ne poate împiedeca judecata noastră foarte logică, ce ne spune că acest fapt se datoreşte fricii de otravă?

In orice caz, moartea lui Ion Brătianu a venit la timp pentru Jidani şi slugile lor francmasonii, căci azi toţi fruntaşii partidelor politice se găsesc în mâinile Jidanilor, în lojile francmasonice, unde tremură şi dnii Duca, Argetoianu, Mosoiu, Angelescu, G. Brătianu etc. (liberali), şi Voicu Niţescu, Vaida, Lugoşanu, Răducanu, *etc. (naţional-ţărănişti) şi* Octavian Goga, Trancu *etc. (averescani)...*

Dr. V. TRIFU
— Bucureşti —

IN ORGANUL OFICIAL AL PARTIDULUI AVERESCAN din jud. Someş, fostul subsecretar de stat Dr. Iosif Boca, îşi permite luxul, de a încerca să veştejească „propaganda antisemită" şi se provoacă la constituţie; iar noi, ne întrebăm, dacă nu cumva într'o bună zi, bieţii Români din jud. Someş, năpăstuiţi de Jidani vor aplica şi ei constituţia, acelora, ce fac pe adevăraţii Jidani. Dar ce zice la toate acestea Dl Octavian Goga, care cândva milita, pentru ideea naţională integrală?

---

[1]) Din „Acţiunea Română" din 1 August 1930. Organ al tineretului L. A. N. C., Bucureşti.

© BCU CLUJ

Glas de preot, din Maramureș.

Cum înțelege Guvernul Maniu libertatea?

In decursul istoriei universale, nici un principiu n'a fost mai mult apărat, decât principiul libertății. Dl. Maniu pe când era în opoziție vecinic avea pe buze acest sfânt cuvânt, al cărui esență nu la înțeles inima sa. Libertatea cetățenească prevede propagarea ori cărei gândiri omenești, netulburat de nimeni, până când aceasta gândire este pentru neam, țară și rege.

Domnul Maniu și Vaida, libertății i-au dat cu totul alt înțeles și anume: libertate numai pentru mine și nimic nu este liber pentru tine.

Libertatea are un alt înțeles în însemnările noastre specifice și anume: *libertate pentru tot ce e în interesul națiunei și oprire a tot ce-i în defavoarea națiunei, și poartă în sine stigmele păcatului.*

Noi Românii naționaliști-creștini avem cutezanța de a trage liniile cele mai largi, la care are dreptul fiecare Român și creștin și a trage și liniile de oprire pe care n'are dreptul nici un păgân a le depăși, nici cu învoirea Dlui Maniu, Vaida și Iunian.

Gura ne este făcută de mama noastră, pentru a vorbi tot ce poate să vorbească un Român, netulburat de nimeni, nici chiar de călăii guvernului tuturor samavolniciilor.

Adunările noastre, decurg dela principiul că omul este ființă dumnezeiască, pentru a se asocia, în scopul ajungerii unui bine național.

Națiunea este română, nu pentrucă are în frunte un guvern Maniu—Vaida—Junian, ci pentrucă mamele române dau naștere copiilor, cari prin nașterea lor, au drept să fie fericiți și să se nizuiască la fericire.

Libertatea Românului nu poate să atârne de voința guvernului, ci trebuie să atârne de cauza dreaptă sau strâmbă a voinței poporului român.

Când poporul român este prins în jug guvernamental, atunci libertatea este o fantomă, cu uși închise, cu suspine, cu dureri, cu voinți neîmplinite, cu foamete, cu mizerie, cu neajunsuri, cu temniți, cu baionete folosite contra fiilor neamului românesc.

Libertatea este un zâmbet sarcastic pe buzele guvernului Maniu-Vaida-Junian și parlamentarismul acestor matadori nu e decât o închipuire grea de păcate.

Dar ce putem aștepta dela guvernul libertăților imorale și plutocrației, care este rob al tuturor păcatelor. *Acest guvern, este robul fiilor lui Iuda.*

Pentru libertate a jertfit tot ce a avut mai scump națiunea română, pentru libertate suntem și noi întemnițați. *Noi prin muncă, voim înflorirea națiunei române, ei prin mișelie voiesc a nimici stratul de putere al acestei națiuni, pe care, niciodată n'au înțeles-o.*

Azi, noi care ne-am luptat pentru desrobirea economică a națiunei române, suntem întemnițați, ceva absurd la prima înfățișare, însă adevăr în realitate. Din 18 Iulie până azi, așteptăm soarele libertății ca să se ivească pe de-asupra temnitei noastre unde suntem încolăciți, pe bunul plac al călăilor noștri național-țărăniști.

Guvernul Maniu-Vaida-Junian, ne-a întemnițat, pentru interesul Jidovilor, deci să poftească a-și schimba numele în guvernul intereselor împărăției lui Morgan Duvăd.

Iar noi cu insistență, ne cerem libertatea noastră, răpită de acest guvern al tuturor fărădelegilor și al păcatelor.

Suntem întemnițați în Arestul Preventiv al Tribunalului din Sighetul Marmației: *Andrei Berinde* preot unit; *Ion Dumitrescu* preot ortodox; *Ion Metea, Dumitru Constantin, Constantin Saviu, Gheorghe Coste, Victor Andritoiu studenți; Ion Mihali, Vasile Timiș, Grigore Mihali* țărani. Zece Români suntem întemnițați pentru sfânta dreptate.

ANDREI BERINDE
preot unit.
— Maramureș —

IN PROCESELE PORNITE împotriva dlor Corneliu Zelea Codreanu, Colonel Neculcea, Preoții Berinde, Dumitrescu și soții studenți, au primit telegrafic, apărarea, avocații din „Frăția de Cruce" în frunte cu dl Dr. Amos Frâncu.

Zi de re'nviere pe Valea Bârgăului-Năsăud.

Duminecă 1 Iunie a. c. a fost o zi de înălțare sufletească pentru toată populația românească din regiunea udată de râușorul Bârgău.

Frumoasele conferințe ținute de tânărul *G. D. Dănilă* venit dela Iași, au pătruns adânc în sufletele Românașilor noștri dornici de sfaturi românești. In această zi datorită bunilor Români *Vasile Monda* și *Simion Tonea*, care au pus automobilul-camion la dispoziție, venind la Mureșenii Bârgăului însoțiți de frații luptători *Mihali, Gavril Purcil* înv., *Iosif Bal* stud. cum și alți săteni mai distinși din Tiha Bârgăului — s'a ținut conferențe, prin bisericile și curtea școalelor din *Mureșenii Bârgăului, Turiac* și *Bistricioara* la care conferințe a asistat tot poporul din comună, cum și de prin împrejurimi, în frunte cu dnii preoți și învățători. Din conferințe, auditorii au extras învățăminte referitor la: 1. Insemnătatea bisericii noastre strămoșești creștine din punct de vedere Național. 2. Sectarismul, alcoolismul susținut de Jidani ca mare pericol național; cum să ne apărăm etc. 3. Solidaritatea Națională a Neamului, prin cunoașterea și iubirea reciprocă a noastră a Românilor din toate meleagurile etc. 4. Partidele jidovite cari lucrează în dauna țării și în defavorul neamului nostru Românesc,.

In sufletele noastre ale Românilor depe Valea Bârgăului, grăniceri și adevărați urmași ai lui Andreiu Mureșianu, s'a aprins focul patriotismului și a dragostei de neam și simțim cum în inimile noastre se isvodește idealul culturei noastre proprii Naționale.

Camionul, care ne transporta dela comună la comună, era frumos împodobit și arborat cu stindardul nostru tricolor, pe care era frumosul nostru semn Svastica, ce simbolizează nădejdile reînvierii Neamului nostru Românesc.

*

La începerea conferinței, în satul *Turiac*, însă, ne-am pomenit cu dl șef de secție *Papp* influențat de Jidovii din *Prundul-Bârgăului,* în legătură cu Jidovii din Mureșenii- și Turiac, ce i-au pus la dispoziție și trăsură numai să se poată deplasa mai repede la fața locului spre a le da satisfacție!

Indată, la sosire, a încercat să împrăștie publicul adunat la conferență somând pe oaspele nostru conferențiar să nu vorbească absolut nimic!

Aceasta din ordinul dlui căpitan

© BCU CLUJ

de jand. comandant al legiunii Bistrița.

Dl Dănilă posesor al autorizației Prefecturei de județ în acest scop, și-a continuat conferința conform programului rugând și pe dl șef de secție să ia parte spre a se convinge și dlui că subiectele sunt național-culturale.

Noi am luat cu mult regret și cu adâncă mâhnire, la cunoștință, rușinoasa procedură a dlui șef de secție Papp. Nu știm și nu ne vine a crede că dl căpitan comandant al Legiunei pe care-l cunoaștem de bun Român, cu sentimente nobile naționale, să fi dat astfel de ordine absurde, peste autorizația legală a Prefecturei respective.

Doar nu mai suntem acum pe timpul fanariotismului! In orice caz astfel de procedeuri sunt incalificabile și ca oameni conștienți trebuie să protestăm cu toată indignarea contra lor, rugând forurile superioare să binevoiască, conform drepturilor pe care ni le acordă constituția, să ne lase liberi, să ne putem exprima sentimentele noastre naționale Românești, acasă la noi, în România Mare, înfăptuită prin jertfa sângelui nostru. Să nu creadă nimeni, că noi în frunte cu preoții și învățătorii noștri să fi uitat de datorie și să ne dedăm la lucruri cari ar submina ordinea de Stat, sau ar periclita bunul mers al liniștei și ordinei, iubită atât de mult de tot ce e românesc pe aceste plaiuri grănicerești. Dacă vom mai fi molestați și pe viitor, vom fi siliți să înaintăm protestele noastre de indignare până la cei mai mari, pentru ca să se știe în ce mod se încearcă înăbușirea exprimării sentimentului românesc în Țara Românească. Credem că vrednica noastră Jandarmerie sau poliție are altă menire, decât împiedecarea culturei poporului, să se țină la înălțime, să nu se coboare prea jos, pentru a nu-și perde din prestigiu, care trebuie menținut cu cea mai mare sfințenie peste mocirla luptelor politice și de interese meschine.

Asigurarea deosebitei noastre stime ce păstrăm față de Tron, Națiune Armată și Autorități a fost, este, și va fi totdeauna incontestabilă.

Sub regimul maghiar am fost asupriți și împiedecați în exprimarea sentimentelor noastre românești! Azi dacă suntem în Țara noastră Românească, oare suntem noi Românii liberi? Nu! Suntem din toate părțile încătușați să nu cumva să strigăm că suntem Români, sau să cântăm vre-un cântec Național românesc, că „aud Jidanii și se supără".

Am vrea să știm un lucru: când nu avem, noi bieții, țăranii Români și alți nevoiași creștini din țara aceasta ce mânca, și cu ce ne îmbrăca, iar vaietele și necazurile noastre trec peste ori ce limită, vine atunci Liga Națiunilor să ne dea ceva sau nu? Este auzit undeva glasul nostru? Nu și nu! Glasul nostru domnilor, Prefecți și domnilor Miniștri este un glas în pustiu!

Aveți cuvântul!

UN GRUP DE ROMÂNI TREJI
depe Valea Bârgăului.

Beza e criminal?

E vorba de atentatul dela Interne, atentat de revolver la viața dlui Subsecretar de stat *Angelescu*, și din care, nu din bunăvoința atentatorului, acesta din urmă a reușit să rămână în viață.

Spre a-l judeca pe Beza, nu-mi stă cartea de legi în mână, nici jurisprudența lui Mârzescu, nici a altui legiuitor.

Nefăcând parte nici din competințe, nici din specialiști juridici, judecata mea va fi o judecată simplă, o judecată românească.

Voi cerca deci să-l cunosc pe Beza, să-i cunosc victima și să cunosc cauzele și motivele atentatului.

Toate acestea mi se prezintă în imaginea sufletului meu așa după cum le prezintă judecata mea, ca rezultantă a plămădelii materialului rolat de atâția adversari — spre a nu zice dușmani. — și de prea puțini prieteni.

Puținii noștri prieteni, cari au cuvânt azi, în presa zilnică, abia acum, când cuțitul a ajuns la os, își permit câte odată, a-i da Jidanului nume și a spune spre exemplu că:

Otrăvirea cu spirt metilic, contrabanda, cămătăria sau falimentul firmei Iksman—Ipselberg, *sunt fapte ce aparțin întâmplător toate unor... Evrei.*

Românii interesați în partide politice, interesați în presă, interesați într'un fel sau altul, și cine nu-i interesat, față de atotputernicia jidovească, nu riscă. In cazul cel mai bun tac. De obiceiu urlă în cor cu ei.

Nici nu pot face altfel dacă-s interesați. Interesul propriu, interesul personal e în contrast cu binele obștesc. Interesele de partid, interesele partizanilor sunt în contrast cu interesele Neamului și ale Statului Român. Iar Jidovii, al căror ideal național îl aveau înaintea ochilor și-l vedem cum se ridică pe ruina Statelor Naționale, ei din oficiu, din interes propriu și național evreiesc, sunt distrugătorii națiilor. Și iată cum interesele momentane ale partizanilor din partidele politice consună, sunt în consonanță cu interesele distrugătorilor de țară: Cei dintâi, prin interesele lor particulare, devin jidoviți, cei din urmă rămân Jidovi.

In fața acestei situațiuni, cine se împotrivește pe față planurilor jidovești, suntem noi naționaliștii-creștini singuri cari — eventual din un idealism curat — spunem adevărul, *cutezăm să spunem adevărul.*

Și în luptele noastre de idealism și iubire de țară e natural, ca în afară de Jidani, să trebuiască să ne lovim de atâtea piedeci și interese meschine, apărate cu dârzenie de Români.

Interesele de partid sunt apărate cu dârzenia partizanului ce-și apără interesele proprii.

Românii cei mai buni, naționaliștii creștini, îi vezi de-atâtea ori nedreptățiți, mai ales în scris, prin presă, ca extremiști; extremism în bine, extremism patriotic. Extremism de dreapta, contra căruia se cer măsuri aspre. *Un Pamfil Șeicaru crede că măsurile luate față de extrema dreaptă sunt prea blânde*

Preoți neavând altă vină decât aceea de-a fi cu adevărat creștini și de-a nu putea privi cu mâinile în sân la Maramureșul ce se pierde, la Bucovina ce se robește și la țara ce în înțelesul strâns al cuvântului se vinde și se înstrăinează, de săptămâni întregi sunt la întunerec, în temniță, fără să aibă vină și fără să fie judecați. Pentru Pamfil Șeicaru e puțin. Și omul are dreptate!! De l-ar durea de bietul Român din Maramureș ca și de cel din Bucovina, năpăstuit de-atâta pojghiță de Jidan și, dacă l-ar durea de Român în genere, atunci ar fi „antisemit" și el, și cum are talent la scris, eventual ar fi și dânsul acum la răcoare.

De l-ar durea de dreptate, ar fi scris în marele său ziar, în *Curentul*, zilnic și ar fi biciuit păcatele vremii, specula, cămătăria și mai ales cartelele ce se țin lanț, și cu cari Jidanii, la braț cu politicianii, sleiesc această țară de toată vlaga și puterea ei.

© BCU CLUJ

Insă dacă l-ar durea de dreptate şi ar fi „antisemit“ Pamfil Şeicaru ca noi, atunci cu siguranţă n'ar avea nici milioane şi nici nu ar stăpâni cotidianul Curentul.

Aşa stând lucrurile, şi văzându-le aşa, după cum stau, nu-i mirare, dacă oamenii buni, oamenii drepţi, Românii adevăraţi, sunt „antisemiţi“, nu pentrucă sunt extremişti, ci pentrucă îşi iubesc Neamul şi Ţara, mai presus de interesele proprii.

1. Indicaţiunile şi mărturisirile coincid în unanimitate, că Beza, este „antisemit“, deci: îşi iubeşte Neamul; îşi iubeşte ţara mai presus de interesele proprii.

2. Beza este un tânăr macedonean, student sau nu, bacalaureat sau numai cu şcoală normală, nu impoartă, care însă a luat parte frecventă, ţinând şedinţe culturale cu tovarăşii săi, la popor, şi pentru care motiv, între îndrumătorii opiniei publice s'au găsit interesaţi, să-i ia de guler ca neavând bagajul suficient pentru asemenea scopiri. Că tinerii aceştia, în propaganda lor culturală au risipit din abundenţă sufletul lor curat, morala şi adevărul absolut şi creştin, aceasta, cei, cărora le lipsesc aceste daruri, n'au simţul de-a o vedea.

3. Românul e bun, Românul e blând. Calitatea aceasta, exploatată de străinii hrăpăreţi, ne-a devenit păcat de moarte. Românul macedonean de nu s'ar fi adaptat mediului, ci ar fi rămas şi mai departe blând ca oaia, între Bulgarii, Sârbii, Grecii ce-l înconjurau, de mult ar fi pierit. Adus în mijlocul nostru, în ţară la noi, între Bulgarii din Dobrogea Nouă, în loc să învăţăm dela el, noi îl dezarmăm? Aşa nu se trăieşte, aşa se sinucide un popor.

4. Sinuciderea Românului în Ţara Mărită, este în plin marş. Sub guvernele jidovite, mai mult de 10 ani, ţine jaful şi specula pe truda blândului popor. Sub egida umanitarismului fals, s'au lăsat să năvălească toate scursorile galiţiene, lăsând pradă în mod atât de criminal, poporul acesta pacinic, blând şi neajutorat, lăsat la discreţia Jidovimii vecinic flămânde, acaparatoare şi parazitare.

5. Partidele politice ce'n batjocură se zice, că au guvernat, de fapt şi-au lăsat partizanii, paraziţi şi ei, să-şi aibă osul de ros, împărţindu-se cu Jidanii prădalnici şi jefuind în jos şi în sus, ca în codru.

6. Sub guvernele democratice şi legile ei umanitare nu se mai teme nimeni, nici de păcat, nici de osândă. Se fură pe capete. Fraudele mari, ieri de zece şi sute de mii, azi sunt de milioane. Legile-s făcute, în adins pentru tâlhari, pentru hoţi şi pentru criminali. Pentru încurajarea acestora. Umanitarismul e fals, e iudaic. In el nu găseşti nici cinste, nici dreptate, nici omenie! Ucigaşul, tâlharul de drumul mare, criminalul adevărat, e lăsat să ucidă în voie pe oamenii pacinici şi de omenie, pe paznici şi pe jandarmii ce-şi fac datoria, până la epuizare. El poate să omoare oricâţi, fără a se teme de aceeaş osândă. Legea noastră înţelege prost omenia, când lasă adevăraţii oameni la discreţia criminalilor.

Până aci sunt de acord; cred. că n'am făcut apologia nici a crimei nici a criminalilor.

Suntem de acord însă şi în ce priveşte hoţia în massă, şi în ce priveste crima în massă. Si-s răspunzători si părtaşi la hoţie şi crimă, toţi cei ce tolerează şi încurajează furtul si crima.

Răspundeţi-mi Voi, mie, Partide şi Politicieni, ce-aţi guvernat în ţara aceasta românească, de ce-aţi lăsat poporul acesta blând să fie desbrăcat atât de barbar de roadele muncii sale? De ce aţi lăsat frauda, de ce lăsaţi camăta, de ce specula cartelată de ce, pe când, de o parte, creştinii ce muncesc, au ajuns la sapă de lemn, **tot atunci de alta parte trântorii de Jidovi, parazitarii şi speculanţii munci productive, sunt îngrămădiţi de aur şi de bunătăţi? N'aţi tolerat crima, n'aţi participat la hoţie?**

7. Modificarea recentă a legii din Cadrilater, în esenţa ei, eu nu o cunosc. Totuşi ceva are pe suflet. Critica adusă, condamnarea ei, de tineretul macedonean, precum şi graba cu care a fost votată, tradează o tradare şi miroase a politicianism. Intre împrejurările acestea, la Ministerul de Interne, se descarcă revolverul şi în ţară se dă alarma: „Atentatul odios... *„Crima* ordinară...“ *„Banditismele* antisemite...“ *etc. Faţă de anunţările acestea senzaţionale, atentatul lui Goldstein dela Senat a rămas, mi se pare, un simplu atentat.*

Dar n'am să fac apologia crimei, şi aceasta nu de teama pedepsei ci din convingere.

Atentatul în sine nu-l aprob, dar nici nu-l desaprob.

In complexul şi întregimea sa, atentatul lui Beza, îmi ţin de datorinţă s'o spun: că-l înţeleg perfect. Văd o reacţiune şi un protest contra minciunii, contra declinului şi contra povârnişului, pe care am apucat. Că n'a reuşit să ucidă, cu atât mai bine cazul mă bucură cu toate că se spune că Dl. Anghelescu, de origine ar fi Bulgar. Dacă-i adevărat că-i Bulgar, atunci şi-a îndeplinit o datorie faţă de neamul, său, conlucrând la acel proect şi-i vrednic, de-o sută de ori mai vrednic, decât Român şi coadă de topor. Că a scăpat cu viaţă mă bucur. Că semnul de reacţiune în viaţa unui neam, ce nu se lasă îngropat de politicianii săi venali, de-asemenea îl am, nu se contestă.

Beza — criminal?

Crimele se fac la margine de drum şi'n interes personal.

Actul lui Beza e în contrazicere cu interesul său personal.

Mai curând seamănă a jertfă personală pentru o cauză comună.

Faţă de jertfa ce-o aduce Românul în luptă cu duşmanul extern

Actul lui Beza mi se pare... mai mult o jertfă a voluntarului, în luptă cu inamicul intern.

Eu pe Beza nu-l pot condamna.

Cluj, la 10 August 1930.

NICOLAE POPA
profesor.

IN PROGRAMUL ADUNĂRII GENERALE A ASTREI. De ani de zile şi factorii universităţii şi mai multe societăţi culturale, stărue înzadar pe lângă Comitetul Astrei, să activeze acţiunea, „Marelor Filantrope Române Ioana Bădilă şi Ioana Moldovan“, lăsată pentru un cămin studenţesc la Cluj sau pentru burse, doctorilor în drept, pentru străinătate. Nici una, nici alta nu se face, şi palatul în valoare de 4.000.000 Lei din Sibiu, stă fără a se utiliza potrivit.

Acum, văzând cercurile studenţeşti că nimic nu se poate termina la Sibiu cu actualul comitet, au hotărît să pună chestiunea, în toată amploarea ei, la Adunarea Astrei, ce se va ţine în luna Septemvrie, încă nu se ştie, când şi undeşi se va apela la Comisiunea de revizuire a persoanelor juridice din Ministerul de justiţie şi eventual la Parchet.

© BCU CLUJ

„Revoluția" din Bucovina.

Partidele politice din Bucovina având nevoie, în lupta lor înverșunată de exterminare reciprocă, de ajutorul minoritarilor și în special de Jidani, le-au făcut și le face acestora concesiuni peste concesiuni, astfel că, după zece ani de stăpânire românească, Bucovina a ajuns *o colonie palestiniană*, iar Românii au devenit robi cari muncesc pentru refacerea și îmbogățirea Palestinei. Jidanii exploatează pădurile, Jidanii prin cămătărit neîngrădit și vânzarea alcoolului pompează veniturile țăranilor în buzunarele lor. Tot aparatul administrativ e pus în serviciul lor. Prefecții lucrează după indicațiile date de organizațiile politice jidovești. Satele au fost împânate cu crâșme jidovești, orașele cu bănci jidovești, adevărate cuiburi de banditi, cari au început să prade populația sub scutul autorităților.

Produsele agricole au scăzut tot mai mult din preț, pe când mărfurile industriale importate de Jidani au rămas aceleași. In sfârșit, intervenind și criza în industria lemnului, țăranii s'au văzut în fața primejdiei de a pierde și petecul de pământ din care se nutreau.

Și s'a întâmplat ceeace trebuia să se întâmple: Țăranii au reacționat împotriva încercării cămătarilor a vinde gospodăriile la licitație pentru neplata datoriilor. In unele locuri această reacțiune a fost ceva mai violentă. Câteva case jidovești au fost devastate. In comparație cu distrugerea sistematică, materială și morală a țărănimii noastre prin cămătarii și crâșmarii jidovi această reacțiune a țăranilor nu înseamnă nimic. Cu toate aceste Jidanii au început să țipe că e „revoluție". Și autoritățile au procedat în consecință. Au mobilizat armata, jandarmeria, siguranța, au făcut arestări cu obicinuitele bătăi etc. Jidanii văzând că sunt stăpânii situației au mers mai departe: au început o campanie violentă de defăimare a țării în streinătate. Ei pretind că agitatori antisemiți atâtă populația împotriva lor și că autoritățile nu procedează cu destulă severitate. Părerea lor este că autoritățile ar trebui să împuște, să taie și să spânzure pe oricine ar îndrăzni să se împotrivească bandelor de cămătari și otrăvitori cari jefuiesc și distrug de zece ani de zile satele noastre. Ei acuză zilnic în gazetele lor pe judecătorii români că sunt părtinitori față de „răzvrătiți". Ei cer ca toți Românii cari se opun stăpânirii jidovești să fie arestați și să fie lăsați să putrezească în închisoare. La acest rezultat vreau ei să ajungă prin uneltirile lor: comuniștii conduși de Jidani să opereze în libertate, iar Românii conștienți de primejdia jidovească să înfunde pușcăriile.

Țipetele lor stridente, zgomotul infernal în jurul incidentelor neînsemnate din Bucovina și Maramureș urmăresc două scopuri. Intâiu *să slăbească atenția și acțiunea autorităților cu privire la mișcarea comunistă* condusă de ei. Apoi: *să pună tot aparatul administrativ și armata în slujba intereselor lor*, pentru a demoraliza cu desăvârșire spiritul de demnitate națională a funcționarilor și soldaților. *Invrăjbirea completă între autoritățile civile și militare* pe deoparte și *țăranilor și intelectualilor români* pe de altă parte, înseamnă pentru Jidani un pas înainte spre bolșevizare. Arestările de preoți și studenți, de țărani fruntași, de ofițeri — toate aceste sunt începuturi de războiu civil, care, izbucnind pe față, îi vor face pe Jidanii comuniști arbitri ai situației. Ei vreau să împingă vrajba între clasele sociale românești până la vărsări de sânge. In mod logic ei vor provoca neîntrerupt incidente pentru a descărca pușcile soldaților și jandarmilor în piepturile țăranilor și studenților. Ei vor ațința toate urile, pentru a provoca atentate și procese senzaționale. Ei vor zădărnici prin politiciani corupți și ambițioși, prin lojile lor masonice, unirea forțelor naționaliste, în sfârșit vor pune în joc toate mijloacele de corupție, intrigă, defăimare prin presă pentru a-și asigura stăpânirea și a-și institui dictatura teroristă.

In fața acestei pregătiri sistematice și fără scrupule a revoluției comuniste jidovești, trebue pregătită în mod sistematic și după un plan bine stabilit *contrarevoluția naționalistă*. In lupta care se desfășoară *autoritățile civile și militare* trebue să se hotărască: *sau se pun în slujba Jidanilor comuniști împotriva nației românești, sau se aliază cu națiunea română pentru a scăpa Țara de anarhie și, în urmă, de dictatura sovietelor jidovești.*

T. Br.
— Cernăuți —

Oamenii întregi încep a vorbi în felul „cuzist".

Nimeni nu poate susține că *Gazeta Maramureșană*, ce apare în Sighet sub conducerea preotului Ion Bârlea, este antisemită. Totuși pentru a oglindi adevărul, este obligata să scrie așa cum scriem noi dela această revistă: căci altfel nu ar face lumină, ci ar lăsa să apese întunericul minciunii asupra tristei realități. Oamenii întregi, sătui de această tactică, proprie partidelor politice întovărășite cu Jidanii, o resping cu desgust și cu mândria omului cinstit în sufletul lui. Reproducem ca dovadă următorul fragment din articolul întitulat „Problema cu părul alb", scris de *Ion Berinde*, în *Gazeta Maramureșană*, din 17 Iulie 1930:

„Iată dar, cari sunt considerentele, pentru cari opinia părintelui Bârlea, relativă la colonizarea oltenilor pe aceste plaiuri ni se pare atât de nimerită. Ei ar rupe firul tradiției în privința comerțului și meseriilor; două pârghii atât de importante în angrenajul vieții economice. Știm că în olteni este impregnată o doză foarte puternică de spirit comercialist. In Oltenia banului Mihai, nu sunt evrei. De ce oare? Tocmai fiindcă populația de acolo a pus ea singură stăpânire pe comerț, industrie, întreprinderi, meserii etc .

Cheia vieții economice este în mâna românului. Evreul parazitar n'a avut ce căuta acolo, căci Olteanul impulsiv — fire italiană — l'a tâmpit în bătăi și în concurență, luându-i definitiv apa dela moară. In Oltenia deși sunt ape nenumărate cu toate astea, apă la moara hodorogită a evreului, nu prea curge. La noi în Maramureș, dimpotrivă nu curge la ceea a românului. Colonizând oltenii prin satele noastre, aceștia s'ar încuscri cu autochtonii și în interval de timp scurt, comerțul, industria și meseriile ar fi în mâinile românului. Iar Dumnezeu atot puternicul care ajută pe toți nevoiașii ne-ar lua depe cap, păduchele cu barbă lungă și „paisli" de un metru. Printr'o metodă legală am putea să ne desinfectăm satele de atâtea plăgi sociale, pe care le nutrește seminția strangulatului din grădina istorică a Ierusalimului. Realizând acest deziderat, sunt convins că populația săracă a Maramureșului ar prospera vertiginos, formând din vechea țară a voevozilor un puternic și inexpugnabil patrimoniu al economiei naționale.

ION BERINDE".

© BCU CLUJ

Ce s'a întâmplat în 10 Iulie, la Suceava.

Sunt aproape două luni de zile de când se vaicără presa jidovească, precum şi cea jidovită, pentru poporul lui Iehova dela *Câmpulung*, dar mai ales cel dela *Suceava*. Cinste se cuvine numai ziarului *„Universul"* care a avut o atitudine românească, chiar dacă a înconjurat unele chestiuni. Presa L. A. N.C. să-mi ierte, dacă am întârziat. Am întârziat cu intenţie, ca să văd până unde va merge anumita presă cu calomnia.

Numai cei cari au petrecut timpul din urmă în aceste localităţi îşi poate face o ideie despre ceeace ce înseamnă gazetărie (minciună) jidovească. Cu toate acestea Românii cei nepăsători şi inconştienţi, precum şi acei cari sunt orbiţi de Jidani din cauza afacerilor şi a intereselor ce-i leagă se mulţumesc să spună că aşa-i gazetăria. Cu durere însă trebuie să o spun, că mulţi din Românii cu ştiinţă de carte fac parte din cei susamintiţi. Bine ar face măcar cei inconştienţi şi nepăsători — despre cei jidoviţi păcat de vorbă — să citească odată *„Protocoalele înţelepţilor Sionului"*, carte tradusă de dl. *I. I. Moţa* din limba franceză. Ar vedea atunci, că toate aceste minciuni şi calomnii urmăresc un scop bine definit, căutând să compromită şi să slăbească autoritatea stăpânirilor creştineşti, pentru a-şi pregăti conducerea poporului lui Iehova asupra întregii lumi.

In cazurile dela Câmpulung şi Suceava mai urmăresc să se discrediteze L. A. N. C., să arate că în Ligă nu sunt grupaţi decât nişte bătăuşi şi gălăgioşi, fără nici o răspundere. Propaganda serioasă de trezire a poporului românesc, condusă de dl. prof. *Cuza*, ajutat de profesori universitari, medici, prof. sec., avocaţi, preoţi ingineri, învăţători şi ceilalţi, care a răzbătut până în cele mai îndepărtate sate ale ţării şi care a ajuns la proporţii încă necunoscute până acuma în România, le face mare grijă Jidanilor, căci nu mai merge să-i prezinţi pe toţi aceştia ca pe nişte bătăuşi şi gălăgioşi.

Iată de ce a fost foarte nimerită anunţarea şi oprirea prin intervenţia Jidanilor la minist. de interne, a întrunirii convocată de dl. col. Neculcea, ca să se năpustiască presa din Sărindar asupra Ligii, care în judeţul Suceava are o organizaţie cum nu o mai are nici un partid politic de prezent.

Pentru a arăta deosebirea între ceea ce sa petrecut de fapt la Suceava şi între ceea ce a înţeles să scrie anumita presă voiu face o expunere sumară a întâmplărilor, cari au precedat acea demonstraţie a agricultorilor, ce a luat aşa proporţii din vina celor cari au înţeles să oprească adunarea convocată.

Fiind vorba despre camete, contra cărora nu s'a luat până acuma nici o măsură de diferitele partide, ce s'au perindat la cârma ţării, deşi s'au luat şi 50%—60%, ba în unele cazuri chiar sută la sută dobânzi şi fiind judeţul foarte îndatorit atât la bănci cât şi la particulari, s'a răspândit vestea despre această adunare a dlui col. Neculcea contra cametei, îndată, în întreg judeţul. Populaţia satelor vroia să audă părerile şi propunerile dlui *Neculcea* în această privinţă.

Este lucru ciudat că cei dintâi cari au început se se alarmeze au fost Jidanii. Dece oare? Pentru că se simt mai vinovaţi, când este vorba de cămătărit. De bună seamă, că afirmarea mea va pare exagerată pentru acei cari, deşi petrec în judeţ şi fac chiar şi politică militantă, nu au căutat răul la rădăcină, ci se mulţumesc să ne intituleze, pe noi cei din Ligă, agenţi provocatori contra Jidanilor şi atâta tot, încolo se înjură pe par tide ca chiorii. Voiu servi însă, şi dovezi. pentru afirmările mele.

In Suceava funcţionează douăzeci de bănci din care două sunt liberale, două româneşti independente, iar restul sunt toate jidoveşti: afară de aceea sute şi sute de Jidani practică cămătăritul clandestin cu procente fantastice din cari şi-au făcut averi. Dar ce-i în judeţ este cu mult mai rău. Cum îşi poate cineva imagina ca din 6.000 lei datorie să ajungă să plătească cineva în doi ani de zile 50 mii lei, ba poate şi ma mult, cum sunt cazuri la *Balaceana*, *Ilişeşti*, *Comăneşti* etc.

Dar cine din datornici ar îndrăzni să-i spună o vorbă lui *Beres Inchel*, *Mendel Hass*, *Lignornik*, *Rössler şi celorlalţi satrapi*. Toţi aceşti cămătari, când au auzit că-i vorba de o adunare contra cametei au intervenit cu *Teich* la tatăl harharilor *Ebner* şi de acolo la Minist. de Interne, peste capul prefectului de judeţ ca să oprească adunarea. Si minist. de interne a dat în consecinţă ordin să fie oprită adunarea. S'au şi luat măsuri pentru oprirea adunării, dispunând prefectul să fie anunţate satele, să nu vie Joi în oraş. Această oprire i-a pus pe gânduri pe săteni şi au pornit mai mulţi la oraş, din curiozitate, iar în dimineaţa de 10 Iulie fiind opriţi la barierile oraşului, s'au putut forma grupuri compacte, cari au rupt cordoanele şi agitaţia a început să crească, după ce au aflat că lipseşte dl. col. Neculcea, din care cauză s'au îndreptat spre prefectură, au pătruns înlăuntru şi după mai multe discuţii aprinse s'au format delegaţii de ţărani ca să-şi spună păsul. Intâiu l-au cerut pe dl. Neculcea, dar au mai cerut apoi să li se răspundă ce-i cu făgăduielile maţional-ţărăniştilor dela alegeri şi cu mulţi ani înainte de alegeri, de pildă ce-i cu cametele, cu impozitele, învăţământul primar şi toate celelalte făgăduieli. Mi s'a reproşat că erau în delegaţii mulţi cuzişti, lucru foarte natural, deoarece sunt mulţi Români din judeţ, în Ligă, şi dintre cei mai aleşi, ca să vorbiască într'o delegaţie.

In timpul acestor frământări, cari sporiau, s'au amestecat şi Jidanii printre săteni, făcând gălăgie. S'au văzut chiar Jidani îmbrăcaţi în portul nostru naţional, cu svastică. Urmăriau să compromită Liga. Românii, iritaţi cum erau, observându-i pe Jidani, că se alarmează şi ei, au uitat de prefectură şi s'au luat după jupâni. Aceştia, deşi fac mult sport şi-şi desvoltă mereu muşchii, nu ştiu cum se făcea că, pe care-l lovia ţăranul, numai cu pumnul, îl şi culca la pământ, dar şi de frică şi fiind sportsman iscusit sărea de jos şi fugea de mânca pământul, fără să se mai gândiască la muşchi. Ce-i drept la fugă s'au prezentat bine.

S'au produs apoi ameninţări cu moartea la adresa prefectului, cari nu era mult să fie puse în practică. Se căuta ţapul ispăşitor pentru toată demagogia electorilor din diferitele alegeri, pe când autorii principali ai acestor iritări ale sătenilor lipsiau. Lipsea senatorul care ceruse în com. *Zahareşti* şi în atâtea alte comune, *să fie tras în teapă*, dacă nu se va face legea contra cametelor şi nu se vor scădea impozitele şi multe altele şi ca dânsul câţi n'au făcut-o aceasta. Lipsea deputatul care-şi făcea un titlu de glorie în faţa sătenilor din comuna *Udeşti*, astăiarnă, ca şi în alte comune, că prin legea nouă administrativă au fost scoase in-

© BCU CLUJ

sectele din cojoc (învățătorii și preoții din consiliile comunale). Lipsea deputatul, care face de atâția ani cea mai urâtă demagogie, ce și-o poate închipui cineva, plimbându-se astăzi într'o limuzină luxoasă și învârtind cu Jidanii afaceri de milioane. Nu a fost intelectual, aproape, care să nu fie înjurat și terfelit între săteni, pentru ca să-și atragă voturi la alegeri. Li s'a explicat sătenilor, că din cauza lefii învățătorilor, nu poate scădea birul. Sărmanii învățători au lefuri de 2500—3000 lei pe lună, iar acei demagogi trec aproape toți, numai cu lefurile, peste 30.000 lei pe lună. Și culmea ironiei! Acestor intelectuali li se cere concursul și li se făceau mustrări că nu potolesc poporul. Lipseau în sfârșit pe ziua de 10 Iulie mulți cari se știau vinovați și-o luaseră la tălpășița, lăsând pe prefect să se descurce el pentru toți. Și, *risum teneatis,* toți acești demagogi au căutat să informeze autoritățile centrale că tineretul școlar dela liceu (între 10—17 ani), mergând pe vacanțe acasă, ar fi instigat și pregătit demonstrația din 10 Iulie, par'că dacă ar fi fost oprită adunarea contra cametei în luna Martie, nu s'ar fi întâmplat la fel.

Dar se putea să nu fiu eu autorul moral indirect, domnilor demagogi fără scrupule?

A dat dovadă de mult curaj și a riscat cu viața studentul *Doboș-Boca,* care s'a aruncat între sătenii iritați peste măsură și i-a domolit, ca să nu-l linșeze pe prefect. Mulțumita a urmat numai decât. Acest student este pus astăzi pe lista neagră a siguranței, al doilea după mine ca fiind un element suspect, care trebue îndeaproape supraveghiat.

Intre 10 și 17 Iulie, pe când se pregătiau sătenii pentru a doua întrunire, s'a concentrat multă infanterie, cavalerie și jandarmerie. Prevedeam ciocniri violente, între țăranii români și armata română, depe urma cărora aveau să triumfeze Jidanii, iar poporului român avea să se mai adaugă la celelalte amărăciuni, aversiunea și ură contra ostirii românești. De bună seama că pentru partidele de opoziție, vărsarea de sânge ar fi binevenită, întrucât s'ar fi sporit mijloacele de propagandă contra guvernului, iar căderea acestuia s'ar fi accelerat, indiferent de nenorocirea ce ar fi urmat pentru sătenii schilodiți de armată. Nu tot așa se prezentau lucrurile pentru L. A. N. C. Noi vedeam depe urma acestor nenorociri un triumf al Jidanilor și de aceea de comun acord cu vre'o treizeci de studenți români, am depus toate stăruințele ca pe ziua de 17 Iulie să vină numai delegații de săteni, conduse de studenți, cu plângeri așternute pe hârtie, la prefectură. Și într'adevăr a contribuit studențimea foarte mult, pentru a se evita vărsări de sânge românesc.

Las că poporul român nici nu mai ascultă astăzi partidele, de cari s'au săturat. Mai are cuvânt, la ei, Liga A. N. C. și studenții.

Iarăși drept mulțumită studenților, pentru munca lor, Joi în 17 Aug., după ce trecuse pericolul adunării, s'a început o adevărată goană, arestându-i pe unde-i afla. Ce alta putea face poliția, cu breazul ei șef care cum vede pe cineva în port național, mai îngrijit, crede că trebuie să fie arestat.

Iar Jidovimea era foarte vitează dând detalii asupra acelor Români, cari li se păreau lor suspecți, poliției, dar special unui individ Neamț — fost jandarm austriac de a lui Fischer, care spre rușinea noastră se află chiar la serviciul siguranței pentru a judeca sentimentele românești. Ce ironie! Ce bătaie de joc!?

Acum face-vă-ți cititorilor o asemănare între cele petrecute de fapt și între cele citite în anumita presă, două luni de zile. Și să nu credeți că această presă nu cunoștea adevărul. Toată ziua se învârtiau la prefectură, la tribunal, la Balaceana, acei scribi ordinari, dija corespondenți dela *Diminiață* și *Adivor,* și era desgustător să vezi în biroul prefectului pe acești indivizi ca să culeagă informații, ba să-i vezi în mașină alături de secretarul general și ceilalți mergând în diferite părți ale județului. Ne doare inima când vedem cum se înjosesc autoritățile, în fața lor. Și cu toate că știau adevărul dela autorități, totuși comunicau la București, cu litere mari, despre *măcelul Jidanilor* dela Suceava, din partea cuziștilor și acuzau autoritățile că nu-și fac datoria, arestând, dacă se putea pe toți Românii din județ, iar pe dl primprocuror, un om de o corectitudine rară, l-au acuzat direct de antisemitism. Urâtă a fost și atitudinea ziarului „*Curentul*", cu tot, cu director, căruia îi place să confunde Liga A. N. C. cu comuniștii, — ce aberație, — cerând măsuri drastice contra cuziștilor. Pe *Bercovici* i-a lăsat în pace de mult și noi bănuim dece i-a abandonat.

Politicianii nu vor să recunoască în nici un chip, că destrăbălarea și minciunile lor de ani de zile au provocat iritarea poporului român în primul rând și de acea caută să facă digresiuni, dând a înțelege că toată vina o poartă agitatorii antisemiți, deoarece au fost deranjați și o parte din cămătarii jidani, pare că țăranul stors de camătă nu-și cunoaște dușmanul.

Noi cei din Ligă constatăm cu ocazia celor întâmplate la Suceava, doar, că cele afirmate de noi de ani de zile sunt adevăruri. Poporul român își cunoaște dușmanul și nu se va lăsa supt la infinit, de lipitori străine, fie că-l vor conduce oameni luminați, fie că aceștia își vor vedea de afaceri și interese cu Jidanii. Cine le învață pe albine, că trântorii trebue nimiciți, deoarece nu muncesc, ci mănâncă numai din munca albinelor?

Scribilor dela anumită presă, cari confundă intenționat adunarea din 10 Iulie cu adunarea a Ligii, le spun că atunci când își va convoca Liga o întrunire la Suceava, nu vor veni 2000—3000 de Români ci cel puțin 10.000, ca să stea de vorbă cu conducătorii lor și aceea zi nu-i prea îndepărtată, așa că vor avea fericirea să-și împlinească visul, scriind și despre aceasta.

Ca încheiere spun, că vina principală, pentru cele întâmplate la Suceava, în 10 Iulie cade asupra celor cari au înțeles să oprească ținerea întrunirii. La *Storojineț* și la *Rădăuți,* doar încă și-a ținut dl. colonel Neculcea întruniri și nu s'a întâmplat nimic. Cu atât mai mult că în alte părți ale țării s'au ținut întruniri contra cametei, la cari au luat cuvântul prefecți și deputați guvernamentali, cum a fost cazul nu de mult la *Bârlad* și nu s'a întâmplat nimic rău.

Gh. Cârlan, prof.
fost deputat L. A. N. C.,
— Suceava. —

Români!

Dacă voiți să vă luminați asupra primejdiei franc-masonice, citiți

„Buletinul „ANTI-JUDEO-MASONIC"

Organ al institutului de cercetări judeo-masonice.

Str. CAROL Nr. 9.
BUCUREȘTI.

© BCU CLUJ

Studii asupra situaţiunii politice internaţionale.

Mişcarea lui Hitler din Germania.

Germania se deşteaptă! Să avem curajul să spunem lucrurile pe adevăratul lor nume! Departe de a aproba tendinţele hipertrofiaţilor antebelici, cari vedeau lumea întreagă supusă Kaizerului, admirăm poporul cuminte de astăzi, care îşi afirmă mai mult ca oricând puterea extraordinară de muncă, geniul creiator şi patriotismul înflăcărat!

In ziua de 9 Noemvrie 1918, graţie Jidanilor, drapelul roşu fâlfăia asupra Germaniei. Se vânau prinţii pe străzi, iar în acelaş timp se întrona regimul Bursei şi Capitalismului jidovesc. Eisner, Rathenau, Libneck, Roza Luxemburg, toţi Jidani, erau cei cari guvernau. Din fericire s'au găsit buni germani, cari să trimită repede pe cealaltă lume pe toate aceste murdării jidoveşti.

Regimul social-democrat cu „Weimar-ul" său, a transformat Germania într'o societate anonimă pe acţiuni, unde totul este de împărţit, totul este de vândut capitalului jidovesc. A urmat apoi cortegiul funebru: inflaţiunea, arbeitslosen, sinuciderea prin semnarea planurilor jidoveşti Dawes şi Young.

Cetăţeanul german supoartă impozitele cele mai crude pentru a acoperi plăţile pentru reparaţiuni de război, alocaţiunile pentru milioanele de şomeri, precum şi celelalte exigenţe budgetare. Dacă în sufletul lui suferă mult din cauza apăsării acestor impozite, nu exterorizează decât mândria de a fi prompt cu plata lor. Este mândria de a-şi afirma puterea lui de muncă şi mai ales mândria de a plăti şi pentru cei dinafara graniţelor lor.

Problema şomajului pe care cercurile oficiale o prezintă ca o consecinţă a plăţilor în contul reparaţiunilor de război, un imens capital ce ar putea servi ca salarii plătite muncii şomerilor, luând în cea mai mare parte calea Franţei şi cea mai mică parte, calea celorlalte aliate, conform planului Young, — precum şi ca o consecinţă a lipsei de colonii, unde toţi aceşti şomeri ar găsi de lucru mai are o latură, pe care guvernul german nu îndrăzneşte să o înfăţişeze. Capitalul jidovesc din Germania, aruncă zilnic pe trotuarele oraşelor mii şi mii de noui şomeri, iar slugile francmasonice din guvern, din ordin, nu pun în executare mari lucrări de utilitate publică, ce ar reclama braţele acestor şomeri, cu scopul criminal de a avea în permanenţă o massă de manevră comunistă, căci prin forţa împrejurărilor aceşti şomeri devin comunişti.

Dar după cum în 1918 a zburat coroana paiaţelor, tot aşa va sbura curând bereta marxistă şi pălăria democrată.

După perioada imediat după război, când pescuitorii în apă tulbure, ieşiţi din sânul lojelor francmasone şi creaturile bancherilor jidani, speculând depresiunea morală a poporului german, se erijeaseră în conducătorii lui, a urmat desmeticirea, perioada de muncă şi reconstrucţia morală şi naţională.

„Deutschland, Erwache!" Poporul german îşi cere dreptul la viaţă prin deviza *„Freiheit und Brot"*.

Naţionalismul profund şi *Socialismul* sincer sunt mână în mână, pentru creiarea celui de al treilea Imperial. Expresia fidelă a acestei mişcări este marele partid antisemit, partidul naţional-socialist, condus de fascinatorul de masse: *Adolf Hitler*.

Născut la 20 Aprilie 1889, la Brannau pe Inn, în Austria, aproape de graniţa Bavareză, avea de mic, aplicaţiuni spre pictură.

Tatăl un funcţionar mijlociu, extrem de cinstit, nici nu vrea să audă de inclinaţia fiului său. Murind pe neaşteptate tatăl şi la un interval de doi ani şi mama, tânărul Adolf, trebui ca la vârsta de 15 ani, să muncească greu, ca să-şi câştige pâinea zilnică. El plecă la Viena. Aici lucră la un arhitect ca desenator. Doria mult să urmeze Academia, dar greutăţile câştigărei existenţei l-au împiedecat. Dar tot aici învăţă în primul rând, să cunoască marea întrebare socială, mizeria şi nevoile păturei de jos a poporului, în aldoilea rând, să cunoască bine problema rassei, oraşul Wiena oferind mai bine ca orice alt oraş german posibilitatea studiului celor mai mari duşmani ai rassei arice, pe Jidani, Viena fiind populată aproape jumătate de Jidani şi organizaţi mai tari fiind tot aici ca în orce alt oraş german, şi în al treilea rând, învaţă să cunoască partidele şi mişcarea judeo-marxistă. Din Viena pleacă în 1912 spre München, ca cel mai absolut antisemit şi duşman de moarte al mascaradei marxiste.

In München nu putu să-şi realizeze dorinţa de a se instrui ca inginer constructor şi arhitect, căci surveni războiul. Printr'o cerere adresată regelui Bavariei, tânărul austriac, solicită întrarea în armata germană. Purtă uniforma reg. 16 Inf. „List" şi se comportă ca un viteaz în război, fiind rănit primadată şi evacuat la 1916, iar a doua oară, printre puţinii cari scăpară dintr'un regiment întreg, de gazele otrăvitoare englezeşti, la Ypern, în ziua de 14 Octomvrie 1918, fu şi Adolf Hitler. Evacuat în lazaretul dela Pasewalk, fiind în pericol de aşi pierde vederea, petrecu acolo cele mai grozave chinuri sufleteşti în ziua de 9 Noemvrie,ziua prăbuşirii Reichului. Zdreanţa roşie flutură deasupra Germaniei. Dar în acelaş timp, un astru nou a apărut pe firmamentul politicei germane! Adolf Hitler punea împreună cu şase camarazi, bazele partidului *naţional-socialist*, cu scopul de a libera pe lucrătorii germani de socialismul judeo-marxist şi cu aceşti lucrători eliberaţi, să elibereze Germania, prin naţionalism, de planul jidovesc Dawes, şi să mai scape Germania de burse şi capital parazitar, în cea mai mare parte capital jidovesc.

Campania începu. Adunările publice în care vorbea *el*, deveniau din ce în ce mai populate. In 19 Noemvrie 1920, îl auzeau pe *el*, 2000 persoane; la 3 Februarie 1921, 6000 persoane. Mişcarea, pe care el o denumise „National-Sozialistische Deutsche Arbeitpartei", şi care avea ca semn simbolic *„Svastica"* aricâ, era în marş triumfal dealungul Germaniei.

Şi astfel ajungem la ziua de 8 Noemvrie 1923, la Putsch-ul din München. Pentru aceasta zi, cinci ani dela proclamarea constituţiei dela Weimar, se hotărâse lovitura de Stat. Mai întâiu trebuia să puie stăpânire pe capitala bavareză, să intronieze un guvern revoluţionar, apoi să continue marşul asupra Berlinului, liberând Germania de judeo-masoneria marxistă şi întronând dictatura. Planul loviturei era aranjat de comun acord cu organele oficiale ale Statului Bavarez, General-staatskomissar von Kahr, Generalleutnant von Lossow şi Seissers. Mobilizarea forţelor hitleriste se făcură în Bürger-

© BCU CLUJ

bräukeller.

La postul de comandă în afară de persoanele oficiale susmenţionate se mai găseau: Hitler, General *Ludendorff, Böhm,, Pöhner, Kriebel, Dr. Weber.*

După lacrămi, strângeri de mână şi cuvinte frăţeşti, Kahr, Lossow şi Leissers, se retraseră, ca să nu se mai întoarcă în tabăra şi în loc, de înlesnirea loviturei, să le puie carabinele şi mitralierele Reichswehrului şi Landes poliţiei în piept.

Intre Kahr şi Hitler, avu cu aceasta ocazie, următorul dialog: „Bine" spuse Kahr „noi suntem cu toţi monarhişti. Eu vă dau tot sprijinul numai pentru Rege". Atunci Hitler, care mai întâiu, doria să mâture regimul revoluţiei din 1918, şi numai după reuşită, să se conformeze revoluţiei poporului pentru sau contra proclamărei monarhiei, răspunsese arivistului Kahr, care prin această lovitură, voia să se ia bine cu monarhia, ca să-şi asigure un mare cozonac, în caz de reuşită: „Eu mă voi îngriji imediat, ca Kronprintul Rupprecht să fie încunoştiinţat, că mişcarea nu este îndreptată contra lui, ci că are cu totul alt scop, nimicirea „criminalilor din Noembrie".

Hitler şi Ludendorf, neprimind nici un răspuns din partea trădătorilor, asupra ultimelor aranjamente, au dat ordin de înaintarea trupelor spre centrul oraşului, ei fiind în capul coloanelor. După ce înlăturară multe obstacole din cale, la Ludwigsbrücke, înaintează spre Marienplatz. Inaintea lui Rezidenpalate, le ieşiră înainte forţe puternice ale armatei şi ale poliţiei. Ciocnirea se produse. Mitralierele şi carabinele întrară în funcţiune. Din ascunzătorile lui Rezidenzpalais şi Preysingpalais se trăgea în plin. Hitler căzu. Un glonţ îi străpunse piciorul şi o articulaţie a mâinii se rupse în cădere. Treisprezece morţi şi sute de răniţi acopereau piaţa Odeonului! Modernul Iuda îşi desăvârşise opera! Marxismul şi judeo-masonia răsufla uşurată!

In ziua de 26 Februarie 1924, Hitler fu târât în faţa Curţii cu juri din München şi condamnat la 5 ani închisoare.

Buna credinţă în secături de talia lui vonKahr şi debila organizare a putsch-ului, au adus eşecul tentativei legionarilor Svasticei. Dar această încercare a servit ca o mare experienţă pentru viitor.

In 1925, Hitler revenind în mijlocul soldaţilor săi, reîncepe activitatea cu mai multă intensitate. Partidul fu straşnic organizat, ideile fură aprofundate, punctele ue program fură extinse şi precizate şi în massele adânci ale poporului propagate.

In afară de cadrele politice, partidul are cadrele lui armate după toate prescripţiile militare. S'a creiat o doctrină naţional-socialistă, o ştiinţă financiară şi economie politică naţional-socialistă.

Timpul este cel mai bun amic al lui Adolf Hitler. Fiecare zi aduce un nou mare succes.... Turingia este în stăpânirea antisemiţilor. Ministrii sunt hitlerişti. La toate noile alegeri bat pe toată linia. Un exemplu elocvent: Alegerile de luna trecută din Saxonia pentru Landdrag. In interval numai de un an, revenind noui alegeri, partidul naţional socialist îşitriplează voturile şi de unde era printre ultimele partide în ordinea numărului voturilor, devine al doilea partid de guvernământ.

Dar această rapidă ascensiune a partidului antisemit a înspăimântat cercurile jidoveşti şi francmasonice din întreaga lume. Alarma a fost dată. Anchetele lojelor asupra mişcării curg cu nemiluita. Vom cita câteva pasagii din ancheta uneia dintre cele mai măestre pene în serviciul francmasoneriei, a lui *Jules Sauerwein* dela marele cotidian francez „Le Matin". Ancheta datează încă dela începutul lui Decemvrie anul trecut:

„Printr'un program de o simplicitate primară, prin ceremonii admirabil puse în scenă, Hitler a ajuns să formeze o armată de 300 mii oameni. Cu toate că încă din anul trecut, în marea sa adunare dela Nüremberg, arată că el avea forţă şi aliaţi, nu prea îl luau în serios cercurile burgheze din Prusia, atunci când în Bavaria, era considerat destul de puternic. Deodată, în ultimele alegeri municipale, a dat dovada, la Berlin,. că el există. Treisprezece dintre ai săi au intrat în Consiliul municipial al Capitalei, de unde până atunci nu avea nici un reprezentant; 132.000 de Berlinezi au votat pentru lista sa şi acelaş lucru se petrecu în întreg Reichul". După ce face mai multe insinuaţiuni asupra înarmării hakenkreutziştilor, îndeamnă Reichswehrul şi Schutzpolizei să tragă în antisemiţi fără milă, revoltându-se în acelaş timp că aceste organe de paza ordinei Statului intervine prea energic contra comuniştilor.

Apoi citează un pasagiu din pledoaria avocatului *Hermman Martin,* într'un proces politic ce a avut loc acum câteva luni la Leipzig.

„D-voastră credeţi că dacă „Căştile de oţel" şi naţional-socialiştii ar face un putsch la Berlin, Reichswehrul ar trage asupra lor? In teorie, da. Dar dacă, în capul celor ce dau asaltul, ar păşi în două sau trei rânduri vechii combatanţi existând pe uniforma lor crucea de fer caştigată în războiu, aţi mai fi D-voastră siguri?".

Mai departe afirmă că antisemiţii germani primesc în mod indiscutabil fonduri dela Moscova.

Aci este şi un charaghios şi minte. Este charaghios să afirmi că tocmai jidanii cari guvernează astăzi nenorocita Rusie, subvenţionează pe cei cari luptă contra lor şi minte şi e cinic, când este notoriu că până astăzi bandele comuniste, au ucis în mod laş 58 de legionari ai svasticii şi au rănit alte sute de inşi şi nu este zi să nu citeşti în ziare atacuri nocturne prin cartierele lăturalnice a câte unui naţional-socialist, el însuş muncitor. (Identificarea naţional-socialistului este foarte uşoară, deci şi atacarea lui este foarte uşoară, căci el poartă uniforma kaki şi brăţară la mânecă, cu svastice).

Apoi continuă: *„Pe de altă parte, din cauza urei contra Franţei, aceste cercuri caută un sprijin în Italia. Membrii „Căştii de oţel" au* făcut, acum cinsprezece zile un *pelerinaj la Roma. Nu numai la cetatea vaticană, dar cetăţii fasciste. După care vizită, se cetia în „Tag" din 19 Noemvrie: „Trecutul trebuie uitat. Noi aprobăm fără rezerve afirmaţia camarazilor italieni, cari proclamau că nici un stat nu poate să fie tare sub dominaţiunea unui parlament sau sub regimul democratic".*

Jules Sauerwein termină exprimându-şi credinţa că se prepară o nouă lovitură de stat şi că se lucrează pentru asigurarea neutralităţii binevoitoare a Reichswehrului.

Punând punct acestei anchete, să revenim la chestiunea dela ordinea zilei: Dizolvarea Reichstagului şi la convocarea noulor alegeri generale, care vor avea misiunea istorică de a spune dacă Germania va mai tolera regimul partidelor, cu 60 ani sclavie pentru patrie, cu iarna lui 1930 cu 6 milioane şomeri, cu 16.000 sinucideri anuale, cu 1 milion de muncitori,

© BCU CLUJ

carne de export spre Franţa şi Algeria.

Cabinetul *Brünig*, format din elemente din centru şi din reprezentanţii fracţiunei dizidente din partidul naţional alui *Hugenberg*, după demisiaministrului de finanţe *Moldenhauer* şi înlocuirea lui cu *Dietrich*, a căutat să salveze guvernul, prin acoperirea deficitului bugetar de 750 mărci, prin noui fantastice impozite cuprinse în forma de impozite de sacrificii. Dându-şi perfect de bine seama că social-democraţii nu vor vota aceste impozite şi astfel va fi pus în minoritate a ezitat totuşi să dizolve Camera spre a aplica realizarea acestor impozite pe calea de decret lege conform paragrafului 48 din Constituţie, *numai şi numai de teamă, că în alegerile noui pentru Reichstag, naţional-socialiştii să nu aibe un succes zdrobitor*. După ezitare de luni de zile şi după votul de blam înghiţit, s'a procedat la dizolvarea Reichstagului şi la convocarea corpului electoral pentru noui alegeri pe *ziua de 16 Septemvrie a. c.* Cu groază, Jidovimea şi francmasoneria, aşteaptă rezultatul acestei mari zile!

Dar marşul antisemiţilor continuă triumfător! Grandioase întruniri publice ţinute pe întreg cuprinsul Germaniei, sunt augurul care prevesteşte victoria din ziua de 16 Septemvrie. Chiar dacănaţional-socialiştii nu vor obţine o majoritate absolută care să le asigure realizarea programului pe cale de Parlament, ceeace nici ei nu doresc, faptul de a se afirma pe cale electorală ca al doilea partid puternic din Germania, într'un interval foarte scurt de timp, le va asigura victoria deplină într'un viitor foarte apropiat.

Un nou „putsch", după rezultatul alegerilor, nu va mai avea soarta celui din 1923, iar adoua zi după victorie toată Germania va fi solidară în spatele lui Hitler.

Dar, — din nefericire există un „dar" — până la victorie şi mai ales după victorie, Adolf Hitler, să bage bine de seamă! In mişcarea lui frumoasă şi cinstită, sub stindardul cu semnele „Svastica", s'a aciuat şi clica blazonaţilor şi salonarzilor fostelor Curţi, cari văzând ascendentul partidului naţional-socialist asupra masselor, s'au înregimentat în el, de circumstanţă, sperând şi operând ca să facă din Hitler, un instrument al lor pentru recâştigarea privilegiilor lor antebelice. In faţa lui Hitler, ei se ploconesc până la pământ şi îl tămâiază, în spate însă, şoptesc că în afară de calitatea de orator pentru masse, n'are pregătirea necesară să conducă statul german şi că rolul lui va înceta imediat după ce scopul prim al mişcării va fi atins: Răsturnarea regimului Constituţiei dela Weimar. Cu alte cuvinte, Hitler să-şi puie viaţa în joc pentru ei, apoi odată scopul atins, să fie înlăturat, iar clica să ia frânele Statului. Hitler a fost muşcat de şarpe şi va şti să dejoace planul lor, întrebuinţând el, această clică de instrument, spre a ajunge cu un ceas mai de vreme la victorie, după care victorie va introna dictatura lui, spre binele şi fericirea masselor largi muncitoare şi patriote.

I. DELATEIŞANI.

— Germania —

DIN TICĂLOŞIILE PARTIDELOR POLITICE IN ROMÂNIA INTREGITĂ. Cetăţenia română, acordată timp de 11 ani, de rabini sub ochii adormiţi ai autorităţilor noastre!

Din ziarul „Curentul", care numai „antisemit" nu poate fi, No. din 8 August 1930, citâm din corespondenţa de Chişinău, semnată *R. Vifor*, următoarele crâmpeie de informaţii: Jidanul *Edelrad*, arestat, ca factor important în fabricarea actelor de falsă cetăţenie, *„a declarat că din anul 1919 şi până acum a fabricat încontinu acte pentru uzul celor ce intrau în ţară. Edelrad a mai arătat că a avut ca ajutori pe doi agenţi de plasare a actelor: Cacianovski şi Rotman. S'a stabilit că falsificatorii erau în legătură şi cu mai mulţi funcţionari dela municipiu. De asemenea sunt amestecaţi în această afacere mai mulţi rabini veniţi de peste Nistru. Aceştia au fost încetăţeniţi cu acte false, fabricând la rândul lor acte pentru încetăţenirea a mii de refugiaţi din Rusia"*.

Şi acum o întrebare: Ce măsuri are de gând să ia domnul Ministru de Interne Vaida?

Maiestăţii Sale Regelui Carol al II-lea.

Din apropierea mormântului, unde îşi doarme somnul de veci, Marele înaintaş al Măriei Tale, Voevodul Mihaiu, primul eliberator al acestor binecuvântate meleaguri, îndrăsnesc şi eu, umilul cetăţean al acestei ţări, să-Ţi trimit un mic răvaş, Măria Ta.

Va avea multe defecte acest răvaş, dar cer iertare, Măria Ta, dacă meseria noastră nu e de a scrie scrisori de proslăvire şi pline de linguşiri şi de minciuni, ci a spune adevărul; a noastră e munca, cinstea şi dreptatea şi datoria de a ne apăra Ţara şi Tronul, vărsându-ne fără cruţare sângele şi dându-ne chiar şi viaţa pentru Regele nostru bun, după cum au făcut-o moşii şi strămoşii noştri şi ai Măriei Tale, când cete de cutropitori încercau să pună stăpânire pe pământul scump al Ţării, jertfindu-se cu drag, pentru bunii şi înţelepţii lor Domnitori.

Măria Ta, lacrimi de bucurie s'au scurs pe obrajii noştri arşi de soare şi bătuţi de vitregia vremii, când am auzit, că pasărea măiastră, pe aripile ei năzdrăvane, V'a adus peste hotare, în Ţară, unde de mulţi ani de zile domneşte numai jalea şi amarul. Am crezut cu toţii, că ora mântuirii noastre a sosit deodată cu venirea Măriei Tale, că cinstea şi dreptatea, de care a fost lipsită această Ţară, se va întrona la loc de cinste.

Iată ce Vă cerem acum Măria Ta: Să daţi poruncă sfetnicilor Voştri să domolească zelul funcţionarilor, cari procedează într'un mod cu totul neomenesc la încasările impozitului, care se urcă în fiecare lună. Ne fac de râs, Măria Ta, înaintea streinilor, cari ne zic şi azi, balcanici. In fiecare zi perceptorii, deveniţi vampiri, încarcă tot ce găsesc în casele nefericiţilor contribuabili, cari nu-şi pot plăti impozitele. Sunt ridicate maşini de cusut şi unelte necesare micilor industriaşi, cari abia îşi puteau câştiga cu mult amar o coajă de mălaiu, depe o zi pe alta. Percepţia e azi adevărată magazie de diferite mărfuri, unde se scoate apoi la licitaţie, pe aproape nimic, truda sărăcimii. Am plăti cu dragă inimă ori şi ce impozit, Măria Ta, dacă am avea posibilitate de muncă, dar aceasta ne lipseşte. Atunci de unde şi cum să plătim?

Comerţul a ajuns la faliment.

© BCU CLUJ

Prăvăliile se închid, una după alta şi îi păcat, Măria Ta, că aproape toate sunt româneşti. Avem azi mai puţine prăvălii şi industriaşi decât în trecut şi acest fapt se datoreşte birurilor grele, ce trebuesc plătite, şi lipsei de sprijin, ce-l aveau ieri minoritarii de astăzi, dela stăpânirea de atunci.

Ţăranul e despoiat de bănci, cari încasează, şi azi, care cât pot, la dobânzi, fără de frică că vor fi traşi la răspundere. Produsul lor trebuie să-l vândă aproape pe nimic, în schimb ceeace le trebuie lor, e foarte scump. Nu mai au nici ce vinde, ca să-şi plătească nici impozitul, decum datoriile. Cuţitul a ajuns la os, Măria Ta.

Străinii ne copleşesc pe fiecare zi, şi tot ce brumă mai avem, trece în mâinile lor, iar noi cei mai credincioşi fii ai Tronului, vom fi nevoiţi să luăm toiagul pribegiei şi nu va fi bine, Măria Ta.

E ceasul al doisprezecelea, Măria Ta!

Glasuri de nemulţămiri şi revoltă se aud azi pretutindenea. Cucuvaia cântă în noaptea neagră şi cântecul ei nu e a bine, spun bătrânii. Nori aducători de furtună se înmulţesc şi valurile sunt tulburi. Corabia poate fi prinsă de furtună, în orice clipă. La ancoră, Măria Ta! şi fii tare, scapă-Te de sfetnici mincinoşi, cari fug de adevăr, asigurându-Vă că e bine în ţară. Adu şi dă ţării o cârmă, de mână de fier, care împreună cu Măria Ta să scape ţara de faliment, ruşinos, la care a ajuns sub conducerea nepriceputilor. La puşcărie cu toţi păcătoşii, cari s'au îmbogăţit pe căi necinstite. Fă ca la Incoronarea Măriei Tale dela Alba-Iulia să putem striga într'un singur glas:

Trăiască la mulţi ani Majestatea Sa Regele Carol al II-lea cel Bun!

I. CURPEN
Turda

Unilateralitatea jidovească.

Jidanii se deosebesc de popoarele ariene printr'un egoism naţional foarte intens. Ei ţin unii cu alţii manifestând un spirit de familie, or de câte ori unul din ei vine în opoziţie cu vre'un individ de altă rasă. Cazul lui Dreyfuss a fost caracteristic. Pentru o afacere de spionaj, care interesa numai armata şi poporul francez, toată Jidovimea din lumea întreagă a sărit în ajutorul lui Dreyfuss, nu pentrucă ar fi fost nevinovat, ci pentru că era Jidan. Cazul lui Dreyfuss a fost una din dovezile cele mai caracteristice, că Jidanii nu sunt numai sectarii unei credinţi religoase, ci un ansamblu social bazat pe legături de sânge, formând un popor, ba chiar o familie, care se simte strâns legată de toţi fiii ei.

Credincioşii altor religii, catolici, ortodoxi, protestanţi, musulmani, etc., n'ar fi sărit niciunul în ajutorul unui coreligionar al lor, pentru faptul că el ar fifost condamnat pe nedrept. Dacă Dreyfuss ar fi fost un catolic sau un ortodox, niciunul din coreligionarii lui nu i-ar fi sărit în ajutor numai pe motivul că e de aceeaş credinţă cu el. Nu am fi văzut catolicii din Spania, Germania, Polonia, Italia, etc., ducând campanie contra justiţiei militare franceze, numai pe motivul că acesta ar fi condamnat pe nedrept, o persoană practicând religia catolică.

La Jidanii din România, spiritul acesta de solidaritate e foarte viu şi se manifestă cu ori şi ce ocazie, luând chiar un caracter morbid. El se prezintă ca o manie de persecuţie, considerând că ori de câteori unui Jidan nu îi reuşeşte ceeace şi-a pus în cap, aceasta e datorită persecuţiei la care e supus de populaţiunea băştinaşă, din cauza că el e de altă religie sau de altă rassă decât acea a autochtonilor.

Mania aceasta de persecuţie se manifestă în mod endemic în presa lor, în special în cea din Str. Sărindar, adică Adevărul şi Dimineaţa. Am avut un exemplu tipic de această boală jidovească, acum în urmă, cu ocaziunea serbării lui *de Flers*, la Studioul Teatrului Naţional. Jucându-se pe scena acestui teatru piesa *Amorul Veghează*, de autorul mai sus numit, în loc ca rolurile cele mai importante să fie încredinţate actorilor Teatrului Naţional ceeace era logic, s'a încredinţat cu primul rol, o Jidancă. Studenţii români, au protestat contra acestui procedeu de a nesocoti actorii Teatrului Naţional, şi au forţat direcţia, de a retrage piesa. Imediat ziarele cuşer din strada Sărindar, anume Adevărul şi Dimineaţa, au început să sbiere ca din gura şarpelui, în contra „antisemitismului“ studenţilor, a direcţiei Teatrului Naţional şi a ziarului Universul, pentru faptul că nu s'a dat posibilitate unei membre a Sfântului popor, să-şi manifeste talentul pe scena teatrului *Studio*. Măsura luată în favoarea artiştilor dela Teatrul Naţional e interpretată de scurtaţii dela ziarele circumcetăţenilor noştri, ca o persecuţie religioasă, în contra poporului ales.

Jidanii, care consideră că e un drept sfânt pentru ei de a fi strâns uniţi şi de a se sprijini unul pe altul, taxează această însuşire, când ea se manifestează la popoarele în mijlocul şi pe spinarea cărora trăesc, drept intoleranţă. Românii care ar ţine la neamul românesc în acelaş mod, cum ţin Jidanii la neamul lor, sprijinind tot ce e românesc, chiar când e în opoziţie cu ceva jidovesc, e imediat denunţat omenimei întregi ca un „antisemit“, ca un tip medieval cu mentalitate sălbatecă, etc. In adevăr Jidanul nu cere egalitate ca ceilalţi, ci privilegii. Nu înţelege ca ceialalţi locuitori, să aibă aceleaşi drepturi şi libertăţi ca el. Toleranţa, această manifestare a spiritului creştin, nu e înţeleasă de Jidan, care e intolerant prin instict. El nu admite ca ceilalţi să se manifesteze în acelaş mod cum se manifestează el.

VERAX
— Cluj. —

L. A. N. C. IN TÂRNAVA-MICĂ. In comuna Lăscud, jud Târnava-mică, s'a ales comitetul L. A. N. C.: Preşedinte paroch Valeriu Petru Maior, *vicepreş.:* Ioan Găinar I. Sandu, *cassier:* Trifan Vlad, *secretar* Ioan Găinar I. Toader, *membrii*: Miron Crăciun, Ioan Şuşca I. Gavrilă, Octavian Ştef, Vasile Şerban, Mihailă Suşca *şi alţi 73 membrii în afară de comitet. Laudă acestei comune, care e între primele ce se deşteaptă, din judeţul Târnava-mică.*

REVISTA VIAŢA SĂCELEANĂ ce apare la Satulung, *jud.* Braşov, *îşi continuă activitatea sa, cu deplin succes. In ea se oglindeşte viaţa Mocanilor Seceleni, odinioară în plină eflorescenţă, azi în bătaia tuturor mizeriilor. Este o revistă cu care se poate mândri Săcelele şi ţinutul Braşovului. E condusă de un comitet format din tineri titraţi dornici de muncă.*

Şi acest număr fiind dublu, apare în 16 pagini.

© BCU CLUJ